Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1558 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 29 aprilie 1954

Salutul nostru, marelui popor sovietic — eliberatorul şi prietenul poporului nostru! Trăiască prietenia, alianţa şi colaborarea frăţească între poporul romîn şi marele popor sovietic!

Slavă marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin şi Stalin!

(Din Chemarea de 1 Mai 1954 a C.C. al P.M.R. către toţi oamenii muncii din R.P.R.)

Pentru o agitaţie politică strîns legată de viaţă!

Unul din mijloacele cele mai importante pentru educarea comunistă a oamenilor muncii, pentru mobilizarea lor la înfăptuirea politicii partidului, îl constituie agitaţia politică Ea are ca principal scop de a lămuri zilnic oamenilor muncii, politica internă şi internaţională a partidului nostru, de a mobiliza masele cele mai largi pentru înfăptuirea ei. Sarcina actuală centrală a agitaţiei politice este concentrarea tuturor forţelor poporului nostru, pentru îndeplinirea programului de măsuri economice adoptat de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. măsuri menite să ducă la dezvoltarea proporţională, continuă a economiei noastre naţionale, la ridicarea neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii. Trebuie avut totodată în vedere că agitaţia politică este o pîrghie importantă a îmbunătăţirii vieţii de organizaţie, a întăririi legăturilor U.T.M. cu masele tineretului.

In desfăşurarea muncii de agitaţie politică condusă şi îndrumată de organizaţiile de partid, participă numeroşi utemişti. Ei ajută organizaţiilor de partid în munca de educare politică a tineretului, mobilizează forţele tinerilor de la oraşe şi sate pentru îndeplinirea sarcinilor de producţie, îi atrag şi îi îndrumă în activitatea obştească. Urmînd exemplul comuniştilor, agitatorii utemişti influenţează zi de zi tineretul atît prin cuvîntul lor înflăcărat, cît şi prin fapte, prin exemplul lor personal în muncă.

Una din trăsăturile esenţiale ale agitaţiei comuniste, este legătura sa cu viaţa. De aceea ea trebuie să fie subordonată luptei pentru îndeplinirea şi depăşirea planului cincinal, pentru îndeplinirea sarcinilor economice care se pun în faţa regiunii, raionului, fabricii sau satului respectiv. Dacă agitaţia politică nu ajută la îndeplinirea sarcinilor concrete ce stau în faţa colectivului de muncă respectiv, acesta este primul indiciu că ea se face formal, că nu este eficace.

In domeniul industriei, agitaţia politică trebuie îndreptată spre ridicarea productivităţii muncii, îndeplinirea ritmică a planurilor de producţie, realizarea de economii, îmbunătăţirea calităţii produselor şi scăderea preţului lor de cost.

La uzinele „Matias Rakosi" din Bucureşti, organizaţia de bază U.T.M., sub îndrumarea organizaţiei de partid contribuind la folosirea diferitelor mijloace de agitaţie vizuală ca gazete de perete, panouri, lozinci etc., a reuşit să antreneze un mare număr de utemişti şi tineri în întrecerile socialiste. La maşinile la care lucrează tinerii, sînt afişate angajamentele pe care şi le-au luat, gazetele de perete popularizează cu regularitate rezultatele obţinute în producţie, sînt afişate lozinci mobilizatoare cu privire la respectarea angajamentelor luate, folosirea maximă a timpului de muncă etc.

Unele organizaţii U.T.M. pornind însă de la ideia greşită, că agitaţia politică trebuie desfăşurată numai în jurul campaniilor mari politice nu sprijină organizaţiile de partid în munca politică dusă zi cu zi, în mod permanent în rîndurile oamenilor muncii. Aşa stau lucrurile şi cu comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la fabrica „Olga Bancic" din Timişoara care desparte în mod artificial munca politică de sarcinile ce le revin utemiştilor şi tinerilor în producţie. După părerea secretarului organizaţiei de bază U.T.M. din această fabrică, nu este necesară desfăşurarea unei agitaţii politice susţinute în jurul îndeplinirii de către tineri a sarcinilor de plan, întrucît aceştia obţin oricum rezultate bune. Aceasta în timp ce se produc încă mărfuri cu defecte, iar disciplina în producţie lasă de dorit.

In satele noastre, atît în sectorul socialist cît şi printre ţăranii muncitori cu gospodării individuale, agitaţia politică trebuie să contribuie la îndeplinirea principalei sarcini a agriculturii noastre: sporirea producţiei agricole la hectar. Mobilizînd oamenii muncii în lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului şi guvernului în vederea dezvoltării producţiei agricole, agitaţia politică trebuie să contribuie la aplicarea metodelor înaintate în agricultură, la mobilizarea tuturor forţelor existente pentru realizarea la timp şi în bune condiţii a muncilor agricole, la convingerea ţărănimii muncitoare asupra superiorităţii gospodăriei colective şi întovărăşirilor agricole, să contribuie la întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare.

Agitaţia politică prin multiplele ei forme trebuie să militeze neobosit pentru lămurirea ţărănimii muncitoare despre marile avantaje pe care le oferă folosirea metodelor agrotehnice în agricultură, trebuie să popularizeze pe larg principalele metode ştiinţifice de cultivare a pămîntului. Agitatorii utemişti instruiţi de organizaţiile de partid trebuie, prin exemplul lor personal, să antreneze cît mai mulţi tineri ţărani muncitori la însuşirea ştiinţei agrozootehnice, explicînd cu răbdare şi perseverenţă avantagiile acestor metode. Agitatorii sînt datori să sprijine eforturile oamenilor muncii de la sate în domeniul creşterii vitelor, să dea o mai mare atenţie contractărilor şi achiziţiilor, să lupte pentru dezvoltarea schimbului între sat şi oraş.

Lămurind politica partidului nostru, agitatorii trebuie să pornească de la exemplele şi faptele locale, arătînd concret ce poate să facă fiecare om la locul său de muncă pentru traducerea în viaţă a acestei politici. Pornind de la sarcinile care revin comunei lor în campania de primăvară, agitatorii utemişti din Mărtineşti, raionul Orăştie, au sprijinit munca de agitaţie desfăşurată de organizaţia de partid. Astfel agitatorii utemişti Cincă Ion şi Cîndea Ion, care activează în grupul de agitatori al organizaţiei de partid, au contribuit la lămurirea ţăranilor muncitori de a ieşi la timp la însămînţat de a folosi metodele de muncă indicate de hotărîrea cu privire la lucrările agricole de primăvară. Indrumaţi de organizaţia de partid ei au confecţionat un panou în care sînt trecuţi fruntaşii precum şi codaşii în muncile de primăvară şi cinci lozinci mobilizatoare care îndeamnă pe tinerii ţărani muncitori să-şi îndeplinească la timp şi în bune condiţiuni sarcinile ce le revin. Aceste măsuri au şi dat rezultate.

Agitaţia politică are totodată ca scop să facă cunoscut situaţia politică internaţională, să popularizeze pe larg forţa politică şi economică a Uniunii Sovietice, să arate că lupta consecventă pentru pace a U.R.S.S. este sprijinită cu înflăcărare de popoarele ţărilor de democraţie populară, de întreaga omenire progresistă. Făcînd cunoscută uriaşa forţă a luptătorilor pentru pace, agitatorii utemişti trebuie să contribuie la întărirea hotărîrii tineretului muncitor din ţara noastră de a apăra cauza păcii, de a obţine noi succese în construirea socialismului.

Hotarîrea plenarei a X-a a C.C. al U.T.M. arată că: „agitaţia politică de masă se desfăşoară adeseori în mod formal, în fraze generale şi neconvingătoare, fără o strînsă legătură cu problemele care interesează tineretul". Cu toate rezultatele pozitive obţinute în direcţia îmbunătăţirii muncii politice în rîndurile tineretului, agitaţia politică nu se desfăşoară încă la nivelul necesar, nu este destul de bogată în conţinut. E necesar să se ducă o luptă continuă pentru îmbunătăţirea conţinutului agitaţiei politice, pentru a ridica rolul său educativ, pentru a face din agitaţia politică un instrument de educare patriotică şi internaţionalistă a maselor.

Multe organe şi organizaţii U.T.M. n-au înţeles încă faptul că fiecare utemist, şi în primul rînd cadrele U.T.M., trebuie să fie agitatori şi propagandişti înflăcăraţi ai politicii partidului în rîndurile tineretului. Tov. Bucur Gabriela, secretara organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Unirea, raionul Aiud, de pildă, n-a desfăşurat personal nici o muncă de agitaţie în jurul aplicării metodelor înaintate de cultivare a pămîntului indicate de hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la muncile agricole de primăvară, sub motivul că ea, fiind funcţionară a statului popular, nu este direct legată de munca cîmpului. Deşi gospodăria colectivă din comună, cîţiva ţărani muncitori în frunte cu deputaţii, folosesc metoda de cultivare a cartofului în cuiburi dispuse în pătrat, floarei soarelui şi a altor culturi, tinerii ţărani muncitori n-au fost antrenaţi să cunoască şi să aplice această metodă. Organizaţia de bază U.T.M. n-a mobilizat tineretul la conferinţele de specialitate organizate de căminul cultural, gazeta de perete tratează probleme generale, nelegate de specificul comunei.

Multe organizaţii de bază nu se preocupă de găsirea formelor specifice, tinereşti de agitaţie politică. Nu sînt suficient folosite asemenea forme de agitaţie ca: gazetele fulger sau suplimentele gazetelor de perete, gazetele de perete satirice, vitrinele sau expoziţiile posturilor utemiste de control, caricaturile, articolele umoristice, etc., care atrag tineretul.

O mare atenţie trebuie dată îmbunătăţirii muncii politice de la om la om care este forma principală de agitaţie. In această direcţie cel mai important lucru este justa orientare şi îndrumare a agitatorilor. Agitatorii utemişti care activează sub conducerea organizaţiilor de partid trebuie recrutaţi dintre utemiştii pregătiţi din punct de vedere politic, care ştiu să se apropie de oameni, ştiu să-i convingă.

Foarte interesante devin convorbirile agitatorilor cu tineretul atunci cînd aceştia folosesc şi anumite materiale ajutătoare ca diagrame, fotografii, etc., materiale care pot fi uşor confecţionate de fiecare agitator.

Setea de cunoştinţe, dorinţa de a afla tot ce e nou şi de a împărtăşi cele aflate oamenilor este o calitate indispensabilă unui agitator. El trebuie să studieze temeinic hotărîrile partidului şi guvernului, să cunoască evenimentele politice interne şi internaţionale.

O mare însemnătate trebuie acordată folosirii presei în munca de agitaţie politică. In afara datelor pe care presa le oferă, agitatorii trebuie să înveţe tineretul ca citirea ziarului să le devină o necesitate de fiecare zi.

De un mare ajutor în desfăşurarea muncii de agitaţie politică este Hotărîrea C.C. al P.M.R. din anul trecut cu privire la măsurile de îmbunătăţire a agitaţiei politice în rîndurile oamenilor muncii, hotărîre ce trebue studiată de fiecare agitator.

Indeplinind această hotărîre precum şi hotărîrea plenarei a X-a a C.C. al U.T.M., activiştii organizaţiei noastre trebuie să participe ei înşişi la munca de agitaţie politică în rîndurile tineretului, ţinînd conferinţe, referate, informări politice.

Organele şi organizaţiile U.T.M. trebuie să înţeleagă că agitaţia politică nu este un scop în sine, ci unul din cele mai importante mijloace de luptă pentru aplicarea politicii partidului nostru, Aceasta înseamnă că ea nu poate fi despărţită de întreaga activitate a organizaţiei noastre, că ea nu este o sarcină exclusivă a secţiilor de propagandă şi agitaţie, că face parte integrantă din munca politico-educativă pe care o desfăşoară organizaţia noastră în rîndurile tineretului. De aceea organele şi organizaţiile U.T.M. sub conducerea organizaţiilor de partid au datoria să se preocupe în permanenţă de agitaţia politică în rîndurile tineretului, să lupte pentru ridicarea nivelului ei pentru întărirea legăturii ei cu viaţa.

In cinstea zilei de 1 Mai

Numeroase întreprinderi din raionul Sibiu şi-au îndeplinit planul

Ziua de 1 Mai este întîmpinată de muncitorii din 29 de întreprinderi din oraşul şi raionul Sibiu cu sarcinile de plan pe luna aprilie îndeplinite înainte de termen.

Printre acestea sînt fabrica de postav „Dumbrava", fabrica „Balanţa", Intreprinderea de Electricitate Sibiu şi fabricile alimentare „Victoria", „Olga Bancic", care lucrează în contul lunii mai.

Muncă rodnică

Meşteşugarii cooperatori de la „Cootex" Oradea folosesc cu pricepere în munca lor metode înaintate la încadrarea tiparelor de croit pe stofă. Dovada vie a muncii rodnice este faptul că în prima jumătate a lunii aprilie ei şi-au îndeplinit planul de producţie în proporţie de 103,2 la sută. In această perioadă au fost produse peste plan 406 de secouri, 210 perechi de pantaloni şi alte confecţii. (Agerpres).

Să realizăm viteza zilnică la însămînţări

● Intre 10 şi 20 aprilie în regiunea Craiova s-a însămînţat peste 36 la sută din suprafaţa planificată în campania agricolă de primăvară. Realizările obţinute se datoresc respectării vitezei zilnice de însămînţare, în special în ultimele zile ale acestei decade.

In urma mobilizării largi a cultivatorilor, viteza zilnică a sporit continuu. In ziua de 16 aprilie s-a obţinut o viteză zilnică de 91 la sută.

● Viteza cea mai mare la însămînţări a fost realizată de raionul Caracal, unde s-a obţinut o depăşire a vitezei zilnice de 45,41 la sută.

● Un succes deosebit a fost realizat în raionul Pleniţa care cu cîteva zile în urmă se afla printre raioanele codaşe. Datorită mobilizării tuturor forţelor, viteza zilnică la însămînţări a fost realizată în ziua de 18 aprilie în proporţie de 107,50 la sută.

● In raionul Caracal încă 7 comune au terminat de însămînţat toate culturile inclusiv porumbul, în afară de bumbac.

● In comuna Bălţaţi, din raionul Tg. Frumos muncile agricole sînt în toi. Insămînţările din epoca I au fost terminate mai devreme. Viteza zilnică de însămînţări a fost depăşită cu 30 la sută.

Numai pînă la 17 aprilie, peste 50 la sută din producătorii agricoli au terminat în întregime însămînţările de primăvară.

Succese în ziua schimbului de onoare

Cînd s-a terminat schimbul de miercuri dimineaţa, fiecare muncitor de la uzinele metalurgice „Mathyas Rakosi" din Capitală era curios să cunoască rezultatul muncii sale din acest schimb. Ziua schimbului de onoare în cinstea lui 1 Mai.

Şi iată că rezultatele se arătau rodnice. Lîngă strungul unde lucrează fruntaşul în întrecerea socialistă Stelian Furtună s-au strîns aproape de 3 ori mai multe piese decît trebuia să dea după norma sa zilnică de producţie, iar montorul fruntaş în întrecerea socialistă Ion Neagu a montat cu 71 la sută mai multe piese.

Succese însemnate au înscris şi fruntaşii în întrecerea socialistă Mihai Drop, frezor, care a dat peste plan cu 53 la sută mai multe piese, Victor Butcă, fierar, cu 164 la sută şi alţii.

Realizările înscrise de fiecare muncitor în ziua schimbului de onoare au făcut ca la secţia prelucrare, planul primului schimb să fie depăşit cu 150 la sută, la secţia utilaj cu 100 la sută, iar la atelierul de fierărie cu 99 la sută.

Muncitorii din schimbul de dimineaţă ai uzinelor „Mathyas Rakosi" şi-au depăşit în ziua schimbului de onoare planul de producţie ce le revenea cu 49 la sută. (Agerpres)

★

Că miercuri vor munci în schimb de onoare în cinstea zilei de 1 Mai, muncitoarele de la uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală, o ştiau încă de acum cîteva zile. Şi de aceea ele s-au pregătit temeinic pentru această zi. Rezultatele obţinute dovedesc că în cinstea zilei de 1 Mai, ţesătoarele şi filatoarele de aici au ştiut să muncească bine şi cu spor.

In schimbul I, în sectorul filatură-ringuri, planul de producţie a fost depăşit cu 3,1 la sută, iar la ţesătorie cu 7 la sută. De asemenea, un succes deosebit au obţinut şi cei ce muncesc în secţia filatură-preparaţie, care într-un singur schimb au dat cu 13 la sută mai multe produse.

Fruntaşele în întrecerea socialistă Maria Uleanu şi Rozina Rott de la filatură-ringuri au constituit în această zi un exemplu în muncă pentru celelalte tovarăşe ale lor. Ele şi-au depăşit planul de producţie, prima cu 44 la sută şi a doua cu 39 la sută. Succese însemnate obţinute în ziua schimbului de onoare sînt şi cele ale filatoarei Tudora Stănescu de la filatura-preparaţie care a dat cu 31 la sută mai multe produse peste plan, precum şi ale Gherghinei Duguliţă de la secţia filatere care şi-a depăşit planul de producţie ce-i revenea în 8 ore, cu 20 la sută.

★

TURDA. — Muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la fabrica de ciment „Victoria Socialistă" au organizat miercuri schimbul de onoare în cinstea zilei de 1 Mai. La sfîrşitul acestui schimb rezultatele au întrecut cu mult pe cele obţinute zilnic în cursul acestui an. Astfel echipele conduse de Zoltan Petran şi Andrei Bărbuţă de la moara de ciment au dat 51 tone de ciment peste plan. Arzătorii din echipa condusă de fruntaşul în întrecerea socialistă Nicolae Ciocîrlan de la cuptoarele de clinker au depăşit planul de producţie cu 32 tone clinker. In secţia concasoare, echipa lui Ioan Lehut a depăşit planul cu 17,2 la sută. La morile brute în fruntea întrecerii socialiste se află echipele conduse de Dionisie Boko, Ilarie Vlasa şi Andrei Kubasek care au reuşit să depăşească planul secţiei cu 19 la sută.

Importante economii de materiale

Metalurgiştii de la uzinele „Progresul" din Brăila îşi îndeplinesc cu cinste angajamentele luate în întîmpinarea marii sărbători a solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc. In primele 15 zile ale lunii aprilie, ei au economisit, printr-o folosire mai raţională, materii prime şi materiale în valoare de peste 51.000 lei. O contribuţie însemnată au adus-o brigăzile conduse de Petre Klaus, Dobre Cosma şi Alexandru Gheorghiu de la sectorul construcţii metalice care au realizat în această perioadă economii în valoare de peste 41.000 lei. Brigada de sudori, condusă de Avram Herman, a economisit diferite piese în valoare de 3.794 lei.

Iniţiativa elevului Vasile Pop

Vasile Pop e elev în anul II la Şcoala profesională metalurgică din Rîşnov. Alături de ceilalţi colegi, el desfăşoară practica la fabrica de scule din localitate. Invăţînd tratamentul termic, el luptă neobosit pentru ridicarea calificării profesionale. Astfel in decursul practicei el a observat că piesele scoase din cuptor şi călite în apă nu sînt de cea mai bună calitate, unele din ele spărgîndu-se foarte uşor. Sezisarea lui a tras în mod deosebit atenţia muncitorilor cu experienţă. Trebuia găsit un mijloc pentru a evita acest neajuns, în tratarea sculelor confecţionate dintr-un oţel anumit. Răspunsul l-a dat tot el mai tîrziu. Pasionat după citit, el a studiat minuţios cartea sovietică „Tratamentul termic al oţelului şi fontei".

In urma mai multor experienţe, el a ajuns în cele din urmă la concluzia, că dacă piesele scoase din cuptor se introduc mai întîi în ulei solubil, diluat răcirea lor se face mai lentă, evitîndu se în acest fel spargerea atît de uşor a unor piese. S-a încercat apoi în secţia de tratare a pieselor această experienţă. Piesele s-au dovedit a fi de calitate superioară.

Astăzi în secţia tratament termic a fabricii de scule Rîşnov se foloseşte cu mult succes pentru tratarea pieselor din oţel iniţiativa elevului Vasile Pop.

Corespondent
LEONTIN PAP

Pentru obţinerea titlului de „cel mai bun îngrijitor de animale"

Mulgătorul Gitej Ioan de la gospodăria agricolă de stat din Coţuşca, regiunea Suceava, a adresat Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor agricoli următoarea scrisoare:

Tovarăşi,

Pentru înfăptuirea hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, o sarcină importantă revine şi sectorului zootehnic, care trebuie să asigure dezvoltarea creşterii animalelor — condiţie de seamă pentru îmbunătăţirea nivelului de trai al oamenilor muncii, atît de la oraşe cît şi de la sate.

In realizarea acestui obiectiv, colectivul gospodăriei noastre a obţinut, prin folosirea metodelor înaintate de muncă, o producţie ridicată de lapte, atît în anul 1953, cît şi în primul trimestru al acestui an. Conştient fiind că de munca şi priceperea fiecărui mulgător, îngrijitor de animale, depinde obţinerea unei cantităţi tot mai mari de lapte şi alte produse.

Chem la întrecere socialistă pentru obţinerea titlului de „cel mai bun îngrijitor de animale" pe toţi muncitorii care lucrează în sectorul zootehnic din ţara noastră, luîndu-mi următoarele angajamente:

— In sectorul taurin, unde lucrez eu, să obţin în medie pe o perioadă normală de lactaţie de la fiecare vacă de rasă Pinzgau, cîte 700 de litri lapte peste planul de 2.836 litri, ceea ce reprezintă o depăşire de 25 la sută.

— Să obţin de la vaca cu nr. matricol 122, 5.000 litri de lapte, adică cu 38,84 la sută mai mult decît cantitatea planificată. De asemenea, de la vaca cu nr. matricol 227, tot 5000 de litri lapte, adică o depăşire de 32,62 la sută faţă de cantitatea planificată, clasificîndu-le prin aceasta la categoria „Record pe gospodărie".

— Să obţin în medie un procent de grăsime de 3,8 la sută faţă de procentul de 3,5 la sută planificat, ceea ce reprezintă o depăşire de 10,8 la sută.

— Să obţin de la fiecare vacă cîte un viţel.

Pentru aceasta voi lua următoarele măsuri:

— voi pregăti vacile în cele mai bune condiţii în vederea reproducerii şi a fătării;

— voi mulge vacile raţional, la ore fixe, de 3—4 ori pe zi, iar la vacile cu producţie de peste 20 litri lapte pe zi, de cel puţin 4 ori şi voi face masajul ugerului în trei etape pentru fiecare mulsoare la toate vacile;

— voi asigura condiţiile necesare vacilor de care răspund, pentru a putea da întreaga lor capacitate de producţie prin:

— hrănirea raţională după producţia pe care o dau, utilizînd la maximum în timpul verei convecrul verde, iar în timpul iernii, zemoasele, rădăcinoasele şi fibroasele;

— păşunatul şi adăpatul în timpul nopţii, cît şi respectarea repaosului normal la vaci;

— voi asigura igiena mulsului la vacile pe care le îngrijesc, respectînd regulile zooveterinare.

GITEJ IOAN, mulgător,
Gospodăria agricolă de stat Coţuşca
regiunea Suceava

La termocentrala Sîngeorgiu de Pădure

Multe sînt de povestit despre termocentrala Sîngeorgiu de Pădure. Iată-l de pildă pe tovarăşul Birţu. El era pe atunci — cînd s-a început construcţia — dealtfel ca şi astăzi, secretarul organizaţiei de partid. Intr-o bună zi vine pe şantier un tînăr roşcovan şi tare vesel. Constructorii au cam băgat de seamă că noul venit se cam „crede", dar l-au lăsat o vreme în apele lui. Secretarul însă nu a tolerat şi l-a chemat deoparte.

—Ascultă măi Diacone, nici cei veniţi de acum un an nu-şi dau atîtea aere. Tu ai face mai bine să-ţi vezi de lucru.

— Cum cei vechi, eu nu sînt vechi? Am lucrat la Doiceşti.

— Aşa... atunci asta-i pricina.

La cîtva timp Diaconu Nicolae primi sarcina să conducă o echipă de fierari betonişti. Cînd a auzit de una ca asta Diaconu s-a pus pe gînduri. Era doar o lucrare de foarte mare răspundere. Şi probabil ne mai avînd expresia obişnuită, zîmbitoare-zeflemistă, cîţiva constructori au glumit cu el.

— Ei ce e, te-ai dezumflat? Tu ăla de la Doiceşti nu eşti în stare să lucrezi la fundaţii?

Diaconu s-a posomorît la faţă dar n-a mai răspuns ca deobicei.

— O să vedem noi şi încet către sine.: auzi eu să nu...

Pe la începutul anului acesta Diaconu a fost pe acasă, la Mărăşti. Şi de, unul care cîştigă peste 1.000 lei lunar nu se cade să vină cu mîna goală la ai săi. Il întrebă tatăl său: „Mă Nicule ce faci tu acolo? La aceasta Nicu trăgînd aer în piept a răspuns: „Am lucrat fundaţia turbogeneratorului.

„Ştii ce e asta tată? e inima uzinei!".

La rampa de descărcare s-a instalat o macara catarg care a început să salte din vagoanele grele pe osii duble ambalaje cu piese din echipamentul uzinei. Şi deşi aveau piese diferite, lăzile purtau tot aceeaşi inscripţie sus cam în colţul stîng: „C.C.C.P."

Lucrul a căpătat un ritm neobişnuit. Alături de zidari şi dulgheri au apărut sudori, electricieni şi mecanici. In interiorul clădirii a început să se contureze o matahală cenuşie, cazanul nr. I. La început, o ţesătură de ţevi. Şi zilnic ţesăturile se lungeau, se lăţeau şi căpătau forme tot mai greu de pătruns cu privirea. Miile de ţevi au fost apoi acoperite, s-au montat reductoarele, vanale şi arzătoare.

Şi în căldarea metalică de unde aburul trebuia să plece spre turbină se sudau conductele de înaltă presiune. Aici lucra specialistul sovietic Abdulaev. La primele conducte a lucrat numai el. Apoi alături de el a venit sondorul Anghel Alexandru iar mai tîrziu Eremia Constantin. Să fii sondor de înaltă presiune nu-i lucru uşor şi specialistul sovietic s-a gîndit la organizarea unui curs de perfecţionare pentru sondorii romîni. Dar cum să te împaci cu limba. Secretarul organizaţiei de partid de la „Electromontaj" a rezolvat această problemă practic: „Vreau să învăţ şi eu sudura şi cunoscînd limba rusă voi fi interpretul dumitale, tovarăşe Abdulaev".

De fapt însă acesta nu este singurul caz ce vorbeşte despre calificarea oamenilor. Şcoala din barăcile întreprinderii „Energoconstrucţia" a dat uzinei zeci de muncitori calificaţi. Iată-l pe Pall Ianoş, un utemist din împrejurimi, care părăsind munca cîmpului a învăţat la uzină meseria de tîmplar, sau iată-i pe cei doi fii de plugari, Bogat Ştefan şi Ioo Ianoş; primul strungar iar celălalt electrician.

Şi de fapt însă acesta nu este singurul caz ce vorbeşte despre ajutorul dat constructorilor romîni de tehnicienii şi inginerii sovietici. La staţia de transformare a lucrat specialistul sovietic Ivanov Vasilii. Transformatorul de pe şinele de fier unic în ţară prin mărimea lui — cum spun, nu fără mîndrie cei de la uzină — întrerupătoarele, sistemul de bare, conexiunile, toate au fost montate de cîţiva oameni; specialistul sovietic şi cîţiva tineri. Szabo Eugen e maghiar de prin partea locului şi nu pricepe el bine limba romînă nici pe cea rusă. Totuşi pe tovarăşul Ivanov îl înţelege întotdeauna.

— Szabo, praşu tebia...

Şi Eugen înţelegea că n-a introdus bine clamele întrerupătorului şi că trebuie să le schimbe poziţia. Iar dacă „praşu tebia" venea atunci cînd era suit pe un susţinător, Eugen înţelegea că trebuie să întindă mai mult legăturile de cupru. Le înţelegea pe toate nu aşa de la sine ci pentru faptul că specialistul sovietic executa întotdeauna primele operaţii şi atunci el şi cu Alexandru fiind chemaţi doar să privească, erau numai ochi.

Curînd au început să vină pentru constructori zile de victorii. Pe la sfîrşitul anului 1953 la cazanul nr. I se termină complet cu montarea. S-a tras apă în el cu ajutorul sistemului hidrotehnic, proaspăt terminat, s-a făcut presiune iar în jurul manometrelor au alergat constructorii. „Oare nu va plesni vreo conductă?" se întrebau electricienii. „De ce nu creşte presiunea, nu merg bine motoarele electrice?" se mirau sudorii. Maistru de cazane mai comandă odată regulatorul şi acul manometrului se ridică din nou .Presiunea era acum mai mare decît cea normală de lucru. Cazanul rămase cîtăva vreme sub presiune. Pe şantier se aşternuse un fel de tăcere. Doar cîte unul mai neştiutor întreba: „ce e?" Cel care îi răspundea îşi punea degetul arătător la buze: sst, se încearcă cazanul". Apoi, cazanul a fost eliberat de presiune şi montatorii s-au apucat să cerceteze în interiorul lui şi de-a lungul conductelor. După o treabă de cîteva ore ei s-au privit veseli cu sudorii. Nici o picătură de apă nu apăruse pe undeva. Victorie!

După aceasta s-au apropiat zilele altor victorii: terminarea montării turbinei, a camerii de comandă... A venit însă iarna năpraznică. Intr-una din nopţi gerul a atins 26 de grade sub zero. Dacă nu s-ar fi luat măsuri, conductele de apă ar fi plesnit şi atunci... atunci punerea în funcţiune a electrocentralei ar fi fost amînată cu tot atîtea zeci de zile ce ar fi fost necesare instalării de noi conducte. Patrubani n-a montat la conducte ci la turbină. Cînd a simţit pericolul a alergat la tovarăşii săi de muncă.

— Oameni buni, să ştiţi că plesnesc din cauza gerului!

— Nu te speria, n-are ce plesni la turbină.

— Conductele, ele pleznesc! Au apă în ele.

Au confecţionat împreună arzătoare de gaz metan, pe care le-au ataşat de conducte şi zile şi nopţi au veghiat în jurul lor, menţinînd căldură.

Şi în sfîrşit după ce tot echipamentul primului grup a fost montat complet a venit şi ziua aşteptată de toţi constructorii, a victoriei depline. Din sutele de ţevi supraîncălzite ale cazanului, forţa năpraznică a aburului a pornit spre paletele turbinei. A mişcat rotorul întîi încet iar apoi din ce în ce mai repede dînd naştere la un iureş de mii de învîrtituri pe minut. In camera de comandă unde ochii verzi şi roşii ai semnalizatoarelor vegheau asupra tuturor comenzilor uriaşului agregat, erau ingineri, constructori şi maiştri. Unii din ei n-aveau ce face; alţii doar să manevreze vreun buton. Toţi aveau însă broboane de sudoare pe faţă. Incordarea clipelor era mare iar tăcerea prevestea parcă izbucnirea unei furtuni. Doar din cînd în cînd se auzea careva vorbind în receptorul unui telefon.

Alo, staţia de epurare, trimiteţi apă mai multă la cazan Intrăm în paralel.

Acele aparatelor de pe panoul mobil arătau tensiunea curentului produs de uzina cu care trebuia să se intre în paralel. Tensiunea produsă de agregatul termocentralei era mai mică.

Alo, cazanele, ridicaţi presiunea!

Cînd un bec roşu i-a semnalizat îndeplinirea comenzii, inginerul manevră excitatorul generatorului. Incă o linie. Acum.... cele două ace erau în aceleaşi gradaţii.

Acul sincronoscopului se învîrtea însă invers. Se manevrează servomotorul mărindu-se turaţia turbinei.

Acul de pe cadranul fără gradaţii se învîrtea din ce în ce mai încet... se opreşte... apoi porni încet pe sensul săgeţii. Inginerul sovietic care manevra servomotorul slăbi maneta. Cineva din partea stîngă a tabloului apăsă un buton negru; automatul, anclanşă, un bec roşu se aprinse... curentul a pornit.

Două clipe mai tîrziu furtuna izbucni; cei de faţă aplaudau.

Doi constructori spun că în seara aceea la dormitoare lumina a tresărit deodată iar apoi a devenit mai puternică.

V. CONSTANTINESCU

Cinste fruntaşilor în construirea şi punerea în funcţiune a termocentralei!

De la stînga spre dreapta: GHEORGHE ALEXANDRU — tehnician; DROPA ARPAD — dulgher; MOLNAR ERNEST — montator; CHIHER ION — sudor; DIACONU NICOLAE — fierar-beton; COŞEREANU ALEXANDRU — inginer.

Institutul de literatură „Maxim Gorki"

S. Petrov
directorul Institutului de literatură „A. M. Gorki"

In Uniunea Sovietică, literatura și arta se bucură de dragostea întregului popor. Oamenii sovietici văd în scriitori „inginerii sufletelor omenești", a căror creație joacă un rol de seamă în munca de educare a tinerei generații, în ridicarea necontenită a nivelului moral-politic și cultural al poporului sovietic.

Dezvoltarea literaturii și artei în Țara Socialismului este privită ca o sarcină de importanță de stat. Statul Sovietic oferă maeștrilor artei și literaturii largi posibilități pentru dezvoltarea cu succes a creației lor; el se îngrijește, de asemenea, necontenit de încurajarea noilor talente ridicate din sînul poporului.

In paginile ziarelor și revistelor sovietice apar numele unor noi și noi scriitori, poeți și dramaturgi. Mulți dintre ei, tineri începători care își încearcă forțele în creația artistică, au nevoie de studii speciale pentru dezvoltarea talentului lor, pentru perfecționarea capacității lor de creație. In acest scop pe lîngă Uniunea Scriitorilor Sovietici a fost creat acum 20 de ani un Institut de literatură care poartă numele marelui scriitor Maxim Gorki.

Desigur, nu e posibil să faci un scriitor sau un poet dintr-un om lipsit de talent, care nu are aptitudini pentru creația literară. Dar este incontestabil că avînd capacitatea necesară, tînărul scriitor începător va avea mult de cîștigat dacă își va ridica nivelul ideologic, dacă își va îmbogăți cunoștințele, dacă își va însuși o largă cultură literară, dacă își va forma un gust estetic și va înțelege din punct de vedere științific specificul artei și literaturii, dacă va afla legile dezvoltării lor, va cunoaște logica și psihologia creației artistice.

Astfel privea această problemă marele învățător al scriitorilor sovietici A. M. Gorki. Universitatea lui Gorki era în primul rînd viața, pe care a cunoscut-o în condiții atît de dramatice în anii tinereții sale. Dar în același timp, o altă universitate a fost pentru Gorki studiul său, datorită căruia el a devenit un scriitor cu o uriașă cultură, înzestrat cu cunoștințe excepționale. Și tocmai Gorki a pus problema creării în Uniunea Sovietică a primului institut de creație literară din lume, care să dea scriitorului — acestui artist al cuvîntului — studii literare superioare, sistematice. Astfel a apărut în anul 1934 Institutul de literatură al Uniunii scriitorilor.

După cum se spunea în Hotărîrea cu privire la organizarea acestui institut, el era înființat „ca un centru de studii literare, care să ofere posibilitatea scriitorilor ce s-au manifestat în domeniul creației și în primul rînd, scriitorilor din rîndurile muncitorilor și țăranilor, de a-și ridica calificarea, de a se dezvolta multilateral și de a-și însuși în mod critic patrimoniul literar al trecutului". In munca didactică a institutului, guvernul recomanda „să fie folosită o metodă didactică, care să țină seama de particularitățile fiecărui scriitor care urmează institutul, de deprinderile și procedeele lui de creație".

Institutul de literatură a luat naștere în anii cînd Uniunea Sovietică se afla în plin iureș al muncii de construcție, cînd se îndeplinea cu succes cel de al doilea plan cincinal. Erau încă în viață și munceau fără preget A. M. Gorki și A. N. Tolstoi. Se conturau deja noi figuri de tineri scriitori care în scurt timp aveau să dăruiască cititorilor opere de seamă. La Institutul de literatură al Uniunii scriitorilor sovietici, soseau noi și noi tineri, în special tineri poeți înflăcărați, plini de avînt.

In fiecare an, primăvara, comisia de admitere a institutului, din care fac parte renumiți scriitori sovietici, primește din toate părțile Uniunii Sovietice cereri, la care sînt anexate manuscrise — versuri, povestiri, nuvele, scrise de oameni care doresc să studieze la institutul de literatură. Comisia studiază cu atenție materialele care caracterizează posibilitățile de creație ale fiecărui candidat. Aici este necesară o selecționare riguroasă și amănunțită. Nu ori și cine poate deveni un poet sau un scriitor de talent și ar fi nejust să se manifeste la admitere o indulgență de prisos.

Cursurile încep toamna. In acest institut se studiază estetica, istoria și teoria literaturii și criticii, istoria artelor, problemele filozofiei marxiste, istoria popoarelor U.R.S.S. O deosebită atenție se acordă studierii problemelor literaturii contemporane sovietice și de peste hotare. Toate acestea contribuie la formarea unei serioase culturi literare, dezvoltă cultura generală a scriitorului începător.

Un loc important îl ocupă studiul disciplinelor lingvistice: istoria limbii ruse, limba rusă contemporană, gramatica practică (aceasta are o importanță deosebit de mare pentru tinerii scriitori de diferite naționalități) și limbile străine.

Paralel cu aceasta, în decursul celor cinci ani cît urmează institutul, începînd din anul I, fiecare student, în conformitate cu posibilitățile sale de creație își însușește măestria literară sub conducerea unor scriitori, poeți sau dramaturgi de seamă. Seminariile de creație ale institutului sînt forma cea mai vie de muncă: studenții citesc lucrările lor proprii, le discută, primesc sfaturi de la maeștri. In fiecare săptămînă au loc întîlniri ale studenților cu cei mai mari scriitori ai țării, care le împărtășesc bogata lor experiență. Studenții pleacă în deplasări de creație, fac practică la redacțiile gazetelor și revistelor.

Ce face scriitorul — conducător al cursului de creație din institut? Analizînd amănunțit lucrările studenților, el le insuflă gustul pentru arta adevărată, dezvoltă la ei obiceiul de a cugeta, de a compara, îi îndeamnă să-și însușească cu îndrăzneală tema, materialul oferit de viață, să lucreze la cizelarea formei.

In istoria institutului de literatură au intrat mulți scriitori contemporani care se bucură pe drept cuvînt de renumele de educatori iscusiți ai tinerilor literați — K. Fedin, F. Gladkov, L. Leonov, K. Paustovski, B. Romașov, E. Dolmatovski, L. Kassil și alții.

Din cei 500 de oameni care au absolvit în timp de 20 de ani acest institut, mai bine de jumătate s-au consacrat literaturii. Pe băncile institutului au studiat în diferite perioade scriitori sovietici ca: M. Aligher, K. Simonov, S. Mihalkov, V. Ajaev, S. Babaevski, M. Lukonin, L. Oșamin, E. Dolmatovski, criticii V. Ogniov, L. Skorino, A. Turkov și mulți alții. Ei își amintesc cu recunoștință de institutul lor.

Institutul de literatură contribuie de asemenea la pregătirea unor cadre calificate de specialiști în probleme literare. In acest institut există o aspirantură, care numără peste 30 de oameni, ce se specializează în literatura rusă, sovietică și străină

Afară de aceasta, în anul acesta au fost înființate în institut cursuri superioare de literatură, destinate oamenilor de talent care au și devenit scriitori, dar care mai au nevoie de o serioasă pregătire suplimentară din punct de vedere cultural și ideologic și mai ales în ceea ce privește cunoașterea literaturii.

Studenții și aspiranții institutului primesc burse de stat. Printre acestea sînt multe burse instituite în cinstea unor clasici ai literaturii popoarelor din U.R.S.S.

In prezent, în institut studiază tineri literați de peste 40 de naționalități.

In institutul „Gorki", studenții au posibilitatea de a-și cunoaște reciproc creația, de a cunoaște operele scriitorilor diferitelor popoare ale Uniunii Sovietice și ai țărilor de democrație populară. „Mă bucur foarte mult și îi sînt recunoscător institutului pentru faptul că mi-a dat posibilitatea să învăț multe de la tovarășii mei de institut, de la poeții ucraineni, abhazi, buriat-mongoli și alții" — spune tînărul poet polonez Victor Voroșilski, student al institutului.

Institutul se mîndrește cu studenții săi — talentați poeți, prozatori și dramaturgi din celelalte țări. Culegerea de poezii a poetului grec A. Parnis a obținut un premiu la Festivalul Mondial al Tineretului de la București. Textul Imnului Republicii Populare Democrate Mongole a fost scris de un absolvent al institutului — Dașțevghin Senghe, laureat al premiului Cioibalsan. Cînd cunoscutul scriitor romîn M. Sadoveanu, vizitînd institutul, a întrebat dacă tovarășii din Romînia care învață la noi în institut dau speranțe, profesorii catedrei de măestrie literară au apreciat pozitiv capacitatea de creație a tinerilor scriitori George Maiorescu, Ioan Grigorescu, Tiberiu Utan și Petru Sălcudeanu. Noi am văzut cum a crescut și s-a format talentul acestor tineri în cadrul institutului de literatură.

Institutul de literatură „Gorki" s-a dezvoltat și și-a perfecționat treptat, an cu an, metodele sale de muncă.

In anul acesta, opinia publică sovietică și cercurile literare au sărbătorit jubileul de 20 de ani al institutului.

★

★ ★

Din ansamblul artistic popular al Regiunii Autonome Maghiare face parte și echipa de jocuri romînești a comunei Lucriu, raionul Reghin.

In fotografie: echipa de dansuri a comunei Lucriu după ce a executat jocul „bîta".

★ ★

★

ÎN S. M. T.

Bondor Petre are 20 de ani, e strungar calificat și lucrează la uzina „Unirea" din Cluj. A terminat de puțină vreme școala profesională și gîndul nu-i fuge încă la însurătoare. In Cluj are cercul lui de prieteni cu care merge la teatru, cu care se plimbă. Ii place și muzica și deseori merge la Operă.

L-am întîlnit pe Bondor în urmă cu cîteva zile în atelierul de strungărie al S.M.T.-ului din Sieu-Odorhei, raionul Beclean. Stătea aplecat asupra strungului și tăia dintr-o bucată de metal șuruburi. Cînd a fost să stea de vorbă cu mine, m-a dus într-o cămăruță cu cîteva paturi, unde lucrurile îi erau rînduite gospodărește, semn al unei îndelungate obișnuințe cu locurile. Cînd a început să-mi vorbească cu glas calm și liniștit, nu m-a mirat hotărîrea lui de a părăsi orașul și de a veni să se statornicească aici, la țară.

★

In urmă cu zile, Bondor a fost chemat la direcțiunea uzinei. Era în schimb atunci. Și-a șters mîinile de ulei, și-a „reglat" salopeta și s-a prezentat în fața directorului. Acesta e un om între două vîrste, cu părul pieptănat pe spate și poartă ochelari. L-a poftit pe Bondor să stea jos, și apoi i-a spus pentru ce l-a chemat.

— Se apropie campania agricolă de primăvară — așa a început directorul. In regiunea noastră S.M.T.-urile duc lupta pentru terminarea la timp a reparațiilor. In unele S.M.T.-uri treburile merg mai bine, în altele mai rău. In Sieu-Ordorhei situația e cam proastă, au rămas în urmă cu reparațiile. Unii muncitori din fabrica noastră au propus să plece într-acolo. Le-am aprobat cererile. Ne-am gîndit să pleci și tu. Nu vrem să-ți ascundem însă nimic. O să-ți fie greu și cu dormitul și poate și cu condițiile de muncă. Apoi, satul nu este oraș. N-ai să ai posibilitatea să te distrezi așa cum făceai aici. Gîndește-te bine înainte de a-mi da răspunsul.

Directorul și-a aprins o țigară și la privit pe Bondor drept în ochi. Acesta s-a sculat, a întins mîna directorului și l-a întrebat scurt:

— Pe cînd plecarea?...

★

Deși este tînăr în meserie, Bondor Petre s-a obișnuit cu ritmul și organizarea muncii din fabrică. Ajuns la S.M.T. el nu s-a împăcat de fel cu organizarea muncii de aici. In stațiune exista un singur strungar care de fapt era electrician. Bonurile de lucru nu erau distribuite la timp de către normator. In atelier era frig ca afară, iar în sala de ajustaj, noroiul trecea de glezne. Oamenii nu primeau sarcini corespunzătoare calificării lor iar uneori n-aveau ce lucra.

Impreună cu ceilalți tovarăși, Bondor a început să lupte împotriva dezorganizării în muncă. A luat parte la ședințele de producție și acolo a criticat lipsurile conducerii stațiunii. E noroi în hala de ajustaj? Băieții au propus să se confecționeze poduri de lemn. Normatorul a fost scuturat și el pentru neglijență în distribuirea bonurilor de lucru. A fost organizat lucrul pe schimburi: ziua și noaptea. Și piesele de schimb pentru tractoare au început să iasă în număr tot mai mare din universalul strungului.

Lucrurile nu s-au petrecut însă chiar atît de simplu. Intr-o vineri dimineață, directorul uzinei „Unirea" s-a pomenit la Cluj cu un telefon.

— Alo? tovarășul director? Noroc! Noi sîntem. cei din S.M.T. Părăsim azi stațiunea. Venim acasă, nu mai putem sta. E frig. n-avem unde să ne spălăm... — V-am telefonat ca să știți.

La capătul celălalt al firului s-a făcut liniște. Apoi, vocea directorului s-a auzit calmă și liniștită.

— Vreți să plecați? Foarte bine. Așteptați însă pînă mîine. Vin și eu pe acolo și ne întoarcem împreună. Da?

Băieții au așteptat cu nerăbdare ziua de sîmbătă pînă a venit directorul. L-au înconjurat precum puii pe cloșcă.

— Să stăm de vorbă — le-a spus directorul.

— Să nu pierdem trenul — a întrerupt careva.

— Nici o grijă. Il luăm pe cel de după amiază.

Rînd pe rînd, au fost pierdute toate trenurile din ziua-aceea, și apoi, și cele din zilele următoare. După discuția cu tovarășul lor mai vîrstnic, băieții nu mai îndrăzneau să se uite unul la altul. In definitiv, ce-au vrut ei? Să plece! S-au speriat și... adio stațiune. Credeau că vin la colaci cu miere? E mai bine în uzină? Sigur, e mai bine acolo. Dar aici nu se poate lucra ca în uzină? Nu se pot transforma oamenii, nu se poate organiza munca lor ca la oraș? Se poate! Cine s-o facă? Nu stă în datoria lor să-i învețe pe cei neștiutori cum să-și rostuiască lucrurile?

Cînd directorul a plecat din stațiune i-a întrebat pe băieți, zîmbind:

— Vasăzică, de săptămîna viitoare lucrați în uzină.

— Nu, tovarășe director. Cînd vom termina aici, atunci da, vom lucra iar în uzină.

★

Cînd era în uzină, Bondor nu participa la activitatea culturală. Ii plăcea muzica, dar nu cînta nici la cor, nici în orchestră, și nici în echipa de dansuri nu era. In S.M.T. însă și-a amintit de activitatea culturală din uzina lor. Participînd la adunările generale ale organizației de bază U.T.M. din stațiune, el a propus închegarea unei echipe culturale. S-au făcut repetiții și într-o seară pe scena căminului cultural din comună a apărut echipa culturală a S.M.T.-ului. Programul era modest, interpretarea nu tocmai ca la Opera din Cluj, dar acesta era doar începutul. Printre coriști se auzea și glasul de cîntăreț nu tocmai format al lui Bondor și al celorlalți metalurgiști de la „Unirea". Un lucru asemănător s-a întîmplat și cu înviorarea activității sportive din stațiune.

. . . .

Sînt oameni care visează viața la țară după imaginile vechi ale poeziei lui Depărățeanu. Ii entuziasmează pe acești oameni liniștea, cîmpul verde, apa rece a rîurilor, laptele proaspăt de vacă. Sînt alții însă — cei mai mulți — care în primăvara aceasta au plecat la țară fără să-l cunoască pe Depărățeanu, dar avînd în buzunarul hainei un ziar uneori mototolit cuprinzînd Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la reușita campaniei agricole de primăvară. Pe aceștia, satul i-a întîmpinat mustind de viață — dar pentru că așa e viața mustind și de bucurii și de greutăți: oamenii s-au entuziasmat, uneori s-au necăjit de lipsuri, dar treabă tot fac. Unul dintre acești oameni e și utemistul Bondor Petre.

ION DELEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Pentru obținerea unor recolte bogate de bumbac

Condițiile de temperatură din sol în regiunile cultivatoare de bumbac, după datele Institutului Meteorologic Central, vor fi în anul acesta prielnice începerii însămînțării bumbacului începînd cu primele zile ale lunii mai.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii stabilește data începerii însămînțării bumbacului la 3 mai a.c.

Intrucît temperatura solului diferă de la o zonă la alta, în raioanele și comunele în care condițiile de temperatură ale solului — de 12° la adîncimea de 10 cm. — nu vor fi întrunite, data începerii însămînțării bumbacului se poate amîna cu 1—2 zile.

Direcțiile agricole regionale, prin inginerii și tehnicienii-agronomi, vor lua toate măsurile pentru ca însămînțarea bumbacului să înceapă imediat ce aceste condiții vor fi constatate pe teren.

Avînd în vedere faptul că semănatul are un rol hotărîtor în obținerea unei recolte sporite de bumbac, direcțiile regionale agricole trebuie să ia măsuri ca însămînțarea să se desfășoare într-un ritm viu, astfel ca aceasta să se termine în 5—7 zile de la data începerii.

Direcțiile agricole regionale vor asigura aplicarea integrală a măsurilor agrotehnice prevăzute pentru cultura bumbacului în Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al P.M.R. din 3 martie a.c.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii cheamă pe toți inginerii și tehnicienii agronomi, pe toți țăranii muncitori cu gospodării individuale, pe membrii gospodăriilor agricole colective, pe membrii întovărășirilor agricole, pe muncitorii și tehnicienii din gospodăriile agricole ale statului să execute la timp și în bune condiții însămînțarea bumbacului în acest an, pentru obținerea unor recolte de bumbac bogate și de bună calitate. (Agerpres).

Roadele criticii

„Să conducem concret învățămîntul politic U.T.M."

In articolul de fond intitulat „Să conducem concret învățămîntul politic U.T.M." apărut în ziarul „Scînteia tineretului" Nr. 1515 printre altele erau criticate și comitetele raionale U.T.M. Sibiu, Mediaș și Tîrnăveni. In articol se arăta că în cadrul acestor comitete raionale nu a existat o preocupare pentru asigurarea funcționării regulate și în bune condițiuni a seminariilor permanente de instruire a propagandiștilor. Adeseori munca în cadrul acestor seminarii era formală, desfășurîndu-se la un nivel scăzut și din această cauză nu-și atingea scopul.

In răspunsul trimis ziarului, comitetul raional U.T.M. Sibiu însușindu-și critica făcută arată ce măsuri a luat pentru îmbunătățirea învățămîntului politic. Problemele desfășurării anului de învățămînt politic și mai ales felul cum sînt instruiți propagandiștii au fost analizate într-o ședință de birou.

Apoi activiștii au fost instruiți, arătîndu-li-se cum trebuie să ajute și să controleze cercurile de învățămînt politic din organizațiile de bază. Acum mulți dintre ei ajută în mod concret propagandiștii dîndu-le metode practice, arătîndu-le cum trebuie să predea lecțiile.

In urma măsurilor care s-au luat învățămîntul politic al utemiștilor din raionul Sibiu s-a îmbunătățit.

★

Biroul comitetului raional U.T.M. Mediaș a analizat lipsurile arătate în articolul apărut în ziar, și a luat măsuri care să ducă la îmbunătățirea activității cercurilor politice. Săptămînal, în două organizații de bază, activiștii vor analiza felul cum decurge anul de învățămînt politic. Activiștii raionali vor ajuta în mod concret pe propagandiști în întocmirea conspectelor și vor preda ei înșiși lecții la cercurile politice.

— Instruirea propagandiștilor se va face pe centre de comune asigurîndu-se participarea a cîte unui membru al biroului raional.

Va fi îmbunătățit totodată și învățămîntul politic al activului comitetului raional și mai ales studiul individual al activiștilor.

In încheierea răspunsului biroul raional arată că articolul le-a fost de un real folos în munca lor și că în urma ajutorului primit ei vor putea să îmbunătățească munca pentru educația comunistă a tinerilor din raza raionului.

★

In cadrul comitetului raional U.T.M. Tîrnăveni a avut loc o ședință cu propagandiștii unde s-a luat în discuție desfășurarea anului de învățămînt politic, făcîndu-se și un instructaj în vederea pregătirii în bune condițiuni a lecțiilor.

In urma controlului efectuat — scrie în răspuns comitetul raional U.T.M. Tîrnăveni — s-a constatat o îmbunătățire a muncii în ceea ce privește anul de învățămînt politic. De pildă cercurile politice din comunele Cornești și Crăiești care erau rămase în urmă au reușit să ajungă cu lecțiile la zi.

Aparatul de radio „a prins viață"

In cursul anului 1951, căminul cultural „Vasile Roaită" din satul Coțofănești, raionul Teleajen, a primit un aparat de radio. Dar ce folos! Din cauza foștilor directori ai căminului cultural care s-au schimbat foarte des doar arareori aparatul de radio a putut fi folosit.

Anul acesta, director al căminului cultural a fost numit tov. Grigore Vulpe. Acest tovarăș este și gestionarul cooperativei din Coțofănești. De cînd a luat el în primire munca din cadrul căminului cultural, și aparatul de radio a început să prindă viață, însa nu cum era de așteptat la căminul cultural, ci la cooperativa de băuturi. Intr-adevăr acum cooperativa are mai mulți consumatori, iar unii tineri își duc „activitatea" aci ciocnind de zor paharele cu rachiu, pe cînd alții, rezemați de tejghea ascultă la aparatul de radio cîte o emisiune care abia se aude din pricina gălăgiei.

Bine ar fi ca aparatul de radio să prindă viață la căminul cultural.

Corespondent
VIRGIL PETCU

Consultație

Prețul de cost și căile reducerii sale

(Continuare din numărul trecut)

In economia socialistă reducerea prețului de cost al producției se poate realiza pe mai multe căi.

Creșterea continuă a productivității muncii constituie factorul hotărîtor în reducerea prețului de cost.

Lenin a spus că „Productivitatea muncii este la urma urmelor lucrul cel mai important, cel mai de căpetenie, pentru izbînda unei noi orînduiri sociale"

Prin sporirea productivității muncii unui muncitor, se înțelege că acel muncitor realizează în aceiași unitate de timp o cantitate sporită de produse. Acest fapt înseamnă că la fiecare obiect produs se realizează o economie de salariu, iar cheltuielile cuprinse în prețul de cost se reduc.

Creșterea productivității muncii depinde în mare măsură de **progresul tehnic, înzestrarea întreprinderilor cu mașini și mecanisme perfecționate**, cu un randament mărit și mecanizarea într-o măsură tot mai mare a muncilor manuale, precum și folosirea cît mai deplină a tehnicii.

Datorită uriașului ajutor pe care îl primim din partea Uniunii Sovietice, dezvoltării industriei noastre de construcții de mașini și colaborării tot mai strînse cu țările de democrație populară, industria noastră socialistă a fost și continuă să fie înzestrată din ce în ce mai mult cu mașini și mecanisme noi, cu o tehnică înaintată.

Industria metalurgică a fost înzestrată în ultimul timp cu peste 7.000 mașini noi moderne. In locul unor strunguri cu o viteză de tăiere de 400 ture pe minut în numeroase întreprinderi au fost aduse strunguri cu care se pot realiza 900—1.200 ture pe minut.

Sînt însă întreprinderi în care mașinile noi, moderne nu sînt utilizate suficient. In unele întreprinderi se manifestă dezinteres pentru introducerea micii mecanizări care, cu cheltuieli mici, poate aduce o contribuție mare la creșterea productivității muncii. In raportul ministerului de Finanțe al R.P.R. tov. D. Petrescu „despre Bugetul de Stat al R.P.R. pe anul 1954" se arată că o cauză principală a neîndeplinirii planului de reducere a prețului de cost este creșterea necorespunzătoare a productivității muncii în raport cu înzestrarea întreprinderilor cu mașini și unelte noi, precum și gradul scăzut de folosire al utilajelor.

Creșterea productivității muncii prin mai buna folosire a utilajului, prin introducerea mecanizării, trebuie să fie o preocupare de seamă a organizațiilor U.T.M. din fabrici, uzine, S.M.T.- etc.

Ridicarea calificării oamenilor muncii contribuie într-o măsură însemnată la creșterea productivității muncii.

Pentru a folosi din plin posibilitățile pe care le oferă mașinile moderne și mecanizarea, este neapărat necesar să existe cadre capabile, care să stăpînească tehnica nouă.

In regimul nostru de democrație populară se acordă cea mai mare atenție pregătirii cadrelor de muncitori și tehnicieni cu o înaltă calificare.

Calificarea mai ridicată a muncitorilor contribuie la creșterea productivității muncii și la reducerea prețului de cost, pentru că muncitorii mai calificați lucrează un produs într-un timp mai scurt, fac mai puține rebuturi, înlătură timpii morți și feresc cu pricepere utilajul de stricăciuni.

In domeniul pregătirii profesionale a cadrelor s-au făcut serioase progrese, zeci de mii de muncitori absolvind diferite cursuri de calificare, precum și școli tehnice și profesionale.

Nu toate organizațiile U.T.M. acordă însă suficientă atenție calificării tinerilor. Adeseori se mai întîmplă ca această sarcină importantă să fie îndeplinită formal, iar tinerii absolvenți ai școlilor de calificare să nu aibă cunoștințele și priceperea necesare unui muncitor calificat.

Creșterea productivității muncii este condiționată și de **organizarea producției și a muncii**. De aceea trebuiesc create muncitorilor condițiuni de muncă, în care ei să aibă putința de a munci rațional, de a ridica productivitatea, de a îmbunătăți calitatea producției.

O bună organizare a muncii se poate obține înainte de toate printr-o mai justă repartizare a muncitorilor și o folosire mai rațională a zilei de muncă, prin separarea muncilor auxiliare de muncile de bază, prin specializarea muncitorilor, cu alte cuvinte, cu ajutorul unei diviziuni raționale a muncii.

De mare importanță pentru creșterea productivității muncii este **buna aprovizionare a locului de muncă**, amenajarea lui cu toate instalațiile și dispozitivele necesare, respectarea normelor tehnicii securității, precum și buna îngrijire a locului de muncă. In legătură cu aceasta, inițiativele tineretului din întreprinderi au dus la rezultate deosebite și ele trebuiesc popularizate și extinse în masa largă a tinerilor muncitori.

Pentru a ajunge ca productivitatea muncii să urmeze o linie ascendentă, din lună în lună, din trimestru în trimestru, este necesară **organizarea unei producții ritmice** pe bază de grafic. In unele din întreprinderile noastre, se observă la începutul lunei o delăsare, pentru ca apoi, în ultima decadă, să înceapă un „asalt" în vederea realizării sarcinii de plan lunare. „Asalturile" de sfîrșit de lună au efecte negative asupra productivității muncii, precum și asupra duratei utilajului.

Pentru lichidarea „asalturilor", un rol important îl are introducerea graficului de lucru. Graficul este o mare forță mobilizatoare și organizatoare a producției, căci contribuie la îmbunătățirea planificării și organizării muncii, mărește responsabilitatea fiecărui muncitor în parte.

Creșterea productivității muncii este determinată și de aplicarea consecventă a principiului socialist al retribuției după muncă.

Imbinînd interesele generale ale întregului popor muncitor cu interesele individuale ale fiecărui om al muncii în parte, salarizarea, după cantitatea și calitatea muncii depuse, constituie un stimulent puternic pentru muncitori și tehnicieni de a lucra cît mai bine, mai cu folos, de a spori mereu producția și productivitatea muncii și de a reduce prețul de cost al produselor.

In această privință, o atenție deosebită trebuie dată păstrării unei corelații juste între productivitatea muncii și salariul mediu, în așa fel ca ritmul de creștere al productivității muncii să fie mai mare decît ritmul de creștere al salariului mediu. Numai astfel se asigură reducerea prețului de cost, creșterea neîncetată a producției și a salariului real și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. In cursul anului trecut cîștigul mediu al muncitorilor din industrie a crescut cu 12 la sută față de 1952. Dar, deși aceasta constituie un fapt pozitiv, în unele întreprinderi și chiar direcții generale, datorită încălcării disciplinii de salarizare, creșterea salariului mediu a depășit creșterea productivității muncii. Aceasta are o influență negativă asupra dezvoltării economiei naționale și dăunează intereselor oamenilor muncii. Abaterile de la pricipiul socialist de retribuție, după cantitatea și calitatea muncii depuse trebuiesc combătute cu toată hotărîrea.

Un izvor puternic de creștere a productivității muncii este dezvoltarea largă a **întrecerii socialiste.**

Intrecerea este expresia autocriticii creatoare revoluționare, a oamenilor muncii în lupta pentru o nouă atitudine, față de muncă, împotriva oricărei rămîneri în urmă, a oricărei stagnări.

In întrecerea socialistă, apar necontenit forme și inițiative noi de muncă, izvorîte din conștiința socialistă tot mai înaltă a muncitorilor și tehnicienilor.

In centrul întrecerii socialiste din țara noastră, stă preocuparea pentru extinderea pe scară largă a minunatelor metode de muncă ale stahanoviștilor sovietici și ale fruntașilor noștri în producție. Tineretul, urmînd exemplul comuniștilor, luptă cu entuziasm în cadrul întrecerii socialiste. Minunate pilde de avînt în muncă al tineretului au fost date cu prilejul întrecerii în cinstea zilei de 1 Mai 1954.

Creșterea productivității muncii este de neconceput fără o luptă hotărîtă, perseverentă, pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii. Organizațiile utemiste au datoria de a se preocupa îndeaproape, de educarea tinerilor muncitori și tehnicieni în spiritul respectării stricte a disciplinei în muncă, explicîndu-le că disciplina în muncă este o manifestare a dragostei față de patrie, față de măreața cauză a construirii socialismului.

Trebuie creată în masa tinerilor muncitori o asemenea stare de spirit, încît elementele nedisciplinate, dezorganizatoare, să fie supuse criticii aspre a maselor de muncitori, deoarece ele frînează avîntul în muncă și în lupta pentru creșterea producției, a productivității muncii și reducerii prețului de cost a produselor.

De asemenea vigilența oamenilor muncii trebuie să fie mereu trează pentru a descoperi și zădărnici încercările elementelor dușmănoase, care în ura lor de moarte împotriva regimului de democrație populară, urmăresc să submineze disciplina socialistă a muncii, să împiedice creșterea producției și productivității muncii și lupta pentru un regim strict de economii, pentru a lovi în mărețele cuceriri ale clasei muncitoare.

Creșterea volumului producției este un factor de bază în reducerea prețului de cost al produselor.

In afară de cheltuielile care cresc odată cu creșterea producției cum ar fi consumurile de materii prime, materiale etc. sînt o serie de alte cheltuieli, de pildă, încălzitul și luminatul secțiilor, atelierelor și birourilor, cheltuieli cu salariile personalului de conducere administrativ și de pază, amortizarea clădirilor birourilor, etc. care nu cresc odată cu creșterea producției, sau care cresc într-un ritm mult mai mic, aceste cheltuieli avînd un caracter oarecum constant.

Ca urmare a creșterii volumului producției cheltuielile de această natură, repartizîndu-se asupra unui număr mai mare de produse, determină pe unitate de produs o micșorare a prețului de cost.

Micșorarea cheltuielilor în legătură cu aprovizionarea întreprinderilor cu materii prime, materiale și combustibil constituie de asemenea, un factor care contribuie la reducerea prețului de cost.

Intreprinderile pot realiza economii la aceste cheltuieli, atît prin micșorarea cheltuielilor de transport făcîndu-se aprovizionări de la sursele cele mai apropiate de întreprindere, cît și printr-o mai bună organizare a încărcării și a descărcării materialelor, prin reducerea cheltuielilor de depozitare, înlăturarea amenzilor pentru locații, prin înlocuirea unor materii prime cu altele mai ieftine, binențeles, fără a dăuna calității produselor.

O rezervă însemnată în lupta pentru reducerea prețului de cost o constituie accelerarea vitezei de rotație a mijloacelor circulante.

Una din cele mai importante căi, care duc la accelerarea rotației mijloacelor circulante și deci la reducerea prețului de cost, este reducerea duratei ciclului de producție, prin aplicarea metodelor înaintate de producție, introducerea sau perfecționarea metodelor de producție pe bandă rulantă. De asemenea pentru accelerarea rotației mijloacelor circulante ca și pentru reducerea prețului de cost o importanță tot mai mare o are introducerea tehnologiei înaintate și mecanizarea continuă a muncilor complexe.

Trecerea la metoda de producție continuă, mărind de cîteva ori volumul producției, reduce stocurile de producție neterminate, contribuind la accelerarea rotației mijloacelor circulante și la reducerea prețului de cost.

La reducerea duratei ciclului de producție contribuie de asemenea regimul de prelucrare rapidă, în special tăierea rapidă a metalului, care reduce timpul de prelucrare a pieselor de 3—4 ori, determinînd creșterea productivității muncii, accelerarea rotației mijloacelor circulante și reducerea prețului de cost.

Reducerea la minimum necesar a stocurilor de materii prime, materiale, combustibil, etc, determină accelerarea vitezei de rotație a mijloacelor circulante și reducerea prețului de cost deoarece întreprinderile, în acest caz, apelează mai puțin la credite și plătesc dobînzi mai puține.

Accelerarea desfacerii produselor și îmbunătățirea sistemului de decontare între furnizori și clienți, determină nu numai accelerarea rotației mijloacelor circulante din sfera circulației, dar permițînd transformarea mai rapidă a produselor în bani, contribuie la scăderea necesităților de credite pe termen scurt, legate de plata de dobînzi, scutește întreprinderea pentru plata de amenzi, penalități etc. care măresc prețul de cost al producției.

Regimul de economii

Reducerea continuă și sistematică a prețului de cost poate fi asigurată numai pe baza reducerii consumurilor specifice, pe baza respectării unui regim sever de economii.

Regimul de economii înseamnă o luptă hotărîtă și continuă împotriva risipirii fondurilor statului înseamnă înlăturarea cheltuielilor neproductive.

Viaţa U. T. M.

Despre ce nu se vorbeşte în cercul politic

In comuna Pleşoiu, raionul Slatina, funcţionează un cerc politic pentru începători. Ţinînd seama de importanţa pe care o prezintă munca de ridicare a nivelului politic şi ideologic al tineretului, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. s-a străduit să organizeze în cele mai bune condiţiuni acest cerc politic.

S-a vorbit cu fiecare cursant în parte şi de comun acord cu sfatul popular s-a fixat ca într-una din clasele şcolii elementare din comună să se ţină săptămînal cercul politic. Tovarăşul Ilie Georgescu a fost propus propagandist. Toate aceste pregătiri au dat şi rezultate. Cercul politic a funcţionat fără întrerupere, ceea ce a făcut posibilă respectarea programului de lecţii. Cursanţii, în marea lor majoritate, au frecventat cu regularitate cercul, propagandistul a venit la toate lecţiile cu planuri dinainte pregătite, nu s-a mulţumit numai cu studierea lecţiei din manual, ci a consultat şi bibliografie suplimentară.

S-ar părea că toate merg bine. De altfel comitetul raional U.T.M.-Slatina nici nu ne cere mai mult. Tovarăşii de la raion sînt foarte mulţumiţi dacă săptămînal le trimitem o notă în care le arătăm că s-a ţinut cercul politic, care a fost frecvenţa, motivele pentru care au lipsit unii cursanţi şi alte amănunte de ordin organizatoric, care fără îndoială că sînt importante, dar nu constituie lucrul esenţial în activitatea unui cerc politic.

Este cunoscut că aprecierea asupra funcţionării unui cerc politic trebuie făcută nu numai după frecvenţa cursanţilor. Important este ce învaţă utemiştii şi tinerii la acest cerc, cum aplică ei în activitatea zilnică cele învăţate, dacă paralel cu însuşirea noilor cunoştinţe politice ei devin luptători mai activi pentru aplicarea Hotărîrilor partidului şi guvernului cu privire la sporirea producţiei agricole, la transformarea socialistă a satelor noastre, la creşterea bunăstării poporului muncitor. Privită sub acest aspect activitatea cercului politic din comuna noastră are încă serioase lipsuri.

Lecţiile şi seminariile cercului politic sînt încă rupte de viaţă, de frămîntările satului nostru, de sarcinile mari care revin ţărănimii muncitoare. Iată, de pildă, probleme atît de importante ca creşterea viţelor, contractările cu organele de stat pentru creşterea animalelor sau contractările pentru alte produse agricole n-au fost nici măcar enunţate în lecţiile cercului nostru politic. Nu întîmplător, cursanţii nu sînt agitatori înflăcăraţi printre părinţii şi rudele lor în vederea mobilizării acestora de a încheia contracte cu organele de stat, pentru a-şi valorifica produsele prin cooperativă, intensificînd în felul acesta schimbul de mărfuri dintre sat şi oraş. Un singur utemist, tov. Stănculescu Dumitru, a încheiat contract cu cooperativa din comună pentru îngrăşarea unui porc.

In lecţiile cercului nu s-a vorbit pînă în prezent de avantajele mari pe care le aduce folosirea metodelor avansate, ştiinţifice în agricultură. Lecţia despre alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, care oferea prilejul unor dezbateri foarte interesante în cadrul cercului, a fost expusă sec, fără nici un fel de exemple locale. Şi doar în comuna noastră sînt destule fapte care vorbesc de la sine în această direcţie. Dacă s-ar ii amintit numai despre echipa de muncitori din Slatina care a venit în actuala campanie agricolă şi ne-a ajutat la repararea uneltelor s-ar fi putut lega lecţia de lucruri vii, cunoscute cursanţilor, dar insuficient înţelese de ei.

S-ar mai putea da şi alte exemple care dovedesc că cercul nostru politic şi îndeosebi propagandistul încă n-a înţeles că scopul cercului politic este de a-i învăţa pe cursanţi să aplice în practică preţioasele învăţături pe care le capătă. Numai în măsura în care utemiştii şi tinerii care frecventează cercul politic vor deveni agitatori înflăcăraţi ai aplicării politicii partidului nostru la sate, numai în măsura în care ei înşişi vor fi exemple demne de urmat pentru ceilalţi ţărani muncitori din comună, numai atunci vom putea aprecia ca pozitivă activitatea cercului nostru politic.

Corespondent
POPESCU ŞTEFAN

Daruri de 1 Mai

In articolul pe care l-a scris la gazeta de perete, utemista Ionescu Cecilia scrie despre avîntul cu care se munceşte la centrul mecanic în cinstea zilei de 1 Mai. Acest articol e scris cu mult timp în urmă şi s-a învechit. Faptele de zi cu zi însă adunate laolaltă sînt în stare să ne prezinte entuziasmul cu care muncitorii centrului mecanic Roşiori întîmpină ziua internaţională a oamenilor muncii.

Muncitorii centrului mecanic se întrec la repararea maşinilor, la fabricarea pieselor de schimb, la întreg bunul mers al activităţii centrului mecanic. In „spitalul" lor multe tractoare şi-au lecuit rănile şi şi-au recăpătat viaţa. Cei care le-au trimis n-ar putea fi nemulţumiţi că nu şi-au primit înapoi tractoarele ca noi sau că au zăbovit prea mult la centrul mecanic în reparaţie. Ba dimpotrivă ei s-au simţit satisfăcuţi în ziua de 17 martie 1954 cînd centrul mecanic Roşiori a fost declarat fruntaş pe întreaga ţară, primind steagul roşu.

Strădania muncitorilor de a repara cu grijă şi la timp toate tractoarele sosite la centru a avut ecou pretutindeni pe întinsul patriei noastre.

In afară de planul centrului mecanic, pe primul trimestru al anului acesta s-au realizat 400 anticamere IAR şi 100 site pentru pompa de ulei la tractoarele IAR. Acest lucru a avut un ecou tot atît de puternic.

Dar titlul scump de fruntaş odată cîştigat trebuie şi menţinut. La centrul mecanic din Roşiorii de Vede lupta pentru menţinerea titlului de fruntaş pe întreaga ţară a început chiar din ziua decernării steagului şi continuă.

In al doilea trimestru al anului muncitorii centrului mecanic Roşiori trebuie să facă 1200 anticamere IAR, 1300 filtre pîslă IAR, 160 bolţuri triunghi pentru tractoare Lantz, diferite alte piese de schimb, cazane metalice cu o capacitate de 33 tone pentru depozitele de carburanţi ale S.M.T.-urilor etc.

Atunci ei s-au luat la întrecere. Utemistul montor Ion Radu s-a angajat în faţa colectivului că va reduce timpul de montare al ambielajului unui motor de la 18 ore la 9 ore.

Ajustorul utemist Odroiu Pavel s-a angajat să-şi organizeze munca în sectorul său de recondiţionare a chiulaselor pentru ca cei de la montaj să nu aştepte nici măcar o clipă.

Toţi muncitorii şi-au propus ca pînă la 1 Mai să facă 12 cazane mari pentru depozitele de la S.M.T.-uri şi nu 8 cît sînt prevăzute.

Nici unul dintre aceste angajamente n-a rămas în vînt. Montorul Ion Radu face ambielajul unui tractor aşa cum a spus, în nouă ore; în sectorul lui Odroiu Pavel stocul chiulaselor recondiţionate e în plină creştere iar 5 cazane mari au fost terminate pînă la 10 aprilie. Ca şi sudorul utemist Ion Manda care sudează zilnic peste normă, strungarii Ştefan Petroşan şi Ion Manea îşi depăşesc normele pentru că aceeaşi dorinţă îi însufleţeşte deopotrivă.

375 anticamere IAR, 900 filtre pîslă IAR, 47 bolţuri triunghi pentru tractoarele Lantz, au fost confecţionate pînă la 12 aprilie.

In ziarul „Scînteia" a apărut desenul unui dispozitiv manual pentru semănatul porumbului în cuiburi aşezate în pătrat. Muncitorii centrului mecanic Roşiori au studiat cu atenţie acest desen pentru ca apoi să ajungă la concluzia că deşeurile din tablă pot fi folosite pentru aceste dispozitive manuale. Şi-au propus să facă 60. Acest lucru, spune utemistul Frederic Alexandru, inginerul şef al centrului mecanic, este secret; întîi pentru că noi n-avem prevăzut în plan aşa ceva şi apoi vrem să le facem o surpriză plăcută colectiviştilor din comunele Belitori şi Mozăceni.

Cum sînt oameni de cuvînt, muncitorii centrului mecanic Roşiori le vor face pînă la 1 Mai colectiviştilor din Belitori şi Mozăceni darul pe care-l pregătesc.

Strungarul Ion Manea, membru în comitetul organizaţiei de bază U.T.M. doreşte şi el o „surpriză" din partea tovarăşului Stancu Constantin, directorul centrului mecanic. Adesea îi tot aminteşte tovarăşului Stancu că ar trebui luate măsuri pentru introducerea conturilor personale de economii şi adesea tovarăşul director îi răspunde: „da, o să luăm măsuri". Ce mult l-ar surprinde dacă în locul acestui răspuns s-ar lua într-adevăr măsuri!

Cu succese şi avînt în muncă, astfel întîmpină 1 Mai muncitorii centrului mecanic Roşiori.

ION BURCUŞ
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bucureşti

---

Regimul de economii presupune folosirea raţională a tuturor elementelor producţiei, a forţei de muncă, a materiei prime, materialelor, combustibilului, energiei, presupune reducerea continuă a preţului de cost al producţiei pe baza procesului tehnic, ridicarea productivităţii muncii, micşorarea cheltuielilor materiale, îmbunătăţirea organizării producţiei, reducerea cheltuielilor de administraţie.

Trebuie smulsă din rădăcini şi combătută cu toată tăria atitudinea de indiferenţă şi nepăsare — rămăşiţă a îndelungatei exploatări capitaliste — faţă de bunul obştesc, faţă de orice formă de risipă.

★

In lupta pentru înfăptuirea unui regim strict de economii, tinerii muncitori îşi aduc contribuţia lor însemnată. Este cunoscut ecoul larg care l-a avut în rîndurile tineretului iniţiativa pentru cît mai multe produse finite din economii, pornită de tinerii de la uzinele metalurgice „Progresul"-Brăila. In acest an, în cinstea zilei de 1 Mai numeroşi tineri au obţinut mari succese în lupta pentru economii. Astfel, tinerii Ştefan Gh., Alupei Gh., Sava Ion şi alţii de la serviciul suprafaţă al schelei Zemeş, au economisit în cinstea zilei de 1 Mai, 25 m.c. cherestea.

O sursă însemnată a economiilor o constituie reducerea continuă a cheltuielilor administrativ gospodăreşti. In lupta împotriva risipirii banilor statului, un rol însemnat îl au tinerii care pot contribui cu succes la realizarea de economii în ce priveşte convorbirile telefonice, combustibil, rechizite etc.

De o mare însemnătate în lupta pentru economii este lupta împotriva tendinţelor de umflare nemăsurată a aparatului administrativ, care răpesc activităţii direct productive forţe de muncă şi duc la irosirea fondurilor statului.

De o mare importanţă pentru realizarea de economii şi reducerea preţului de cost este lupta pentru îmbunătăţirea calităţii produselor, reducerea procentului de rebuturi şi deşeuri. Se mai găsesc în unele întreprinderi tineri care dovedesc un total dezinteres faţă de problema îmbunătăţirii calităţii produselor. In cadrul secţiei tineretului-ţesătorie de la „Ţesătoria"-Iaşi, de pildă, mulţi tineri dau zilnic zeci de metrii de pînză defectă. Tinerii muncitori conştienţi înţeleg însemnătatea luptei pentru îmbunătăţirea calităţii produselor. Dovadă acestui fapt stă activitatea plină de succes a multor brigăzi utemiste de calitate. Astfel, brigada de turnători condusă de tov. Nisipeanu Petre de la uzinele de utilaj agricol „7 Noiembrie"-Craiova, trimit ţăranilor muncitori utilaj agricol de cea mai bună calitate, contribuind astfel la îndeplinirea sarcinilor date de partid în vederea sporirii producţiei agricole.

In lupta pentru reducerea preţului de cost, sarcini importante revin şi organizaţiilor U.T.M. din S.M.T.-uri, care trebuie să mobilizeze pe tinerii tractorişti împotriva tendinţei de umflare a preţului de cost al lucrărilor pe hantru. Şi organizaţiile U.T.M. din gospodăriile agricole de stat şi din comerţ îşi pot aduce contribuţia la lupta pentru reducerea preţului de cost.

Reducerea continuă şi sistematică a preţului de cost al producţiei, constituie o condiţie esenţială, pentru înfăptuirea programului complex de măsuri economice, stabilit de către Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

In vederea îndeplinirii acestui măreţ program, sarcini de seamă revin organizaţiilor utemiste din întreprinderi şi instituţii.

In domeniul industriei, organizaţiile utemiste trebuie să educe tinerii pentru a fi în primele rînduri, în lupta pentru descoperirea şi utilizarea inepuizabilelor rezerve interne, pe care le posedă industria socialistă, pentru extinderea sistematică a metodelor înaintate de muncă.

Tinerii din întreprinderile economice trebuie să fie în primele rînduri în lupta pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan, pentru îmbunătăţirea permanentă a calităţii produselor şi lărgirea sortimentelor, pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii şi desfăşurarea largă a întrecerii socialiste.

Organizaţiile utemiste trebuie să educe tineretul în spiritul atitudinii socialiste faţă de muncă, prin combaterea atitudinii de nepăsare faţă de bunul obştesc, prin stimularea iniţiativelor creatoare.

Lupta pentru economii, pentru folosirea din plin a utilajului, nu trebuie considerată ca o acţiune de campanie care se cere dusă numai în anumite împrejurări. Ea constituie o metodă permanentă, proprie socialismului şi trebuie să constituie un obiectiv principal în întrecerea socialistă.

Realizarea de economii trebuie să devină un obiectiv central de luptă în toate întreprinderile şi instituţiile noastre.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, prin munca, iniţiativa şi elanul creator ale oamenilor muncii, să obţinem tot mai multe succese în lupta pentru scăderea preţului de cost al produselor, cale sigură spre ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

V. NEDELCU

Sosirea a numeroase delegaţii sindicale în Capitală

In Capitală au început să sosească numeroase delegaţii sindicale de peste hotare, pentru a participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai în ţara noastră.

Miercuri a sosit delegaţia Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice

Delegaţia, condusă de V. I. Ulin, preşedintele Consiliului Sindical Republican din R.A.S.S. Başkiră, membru în Consiliul Central al Sindicatelor Sovietice, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S. Rusă, este alcătuită din E. B. Kozlova, textilistă din Odessa, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., B. I. Samsonov modelar la uzina de maşini agricole din Liubersk, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

In aceeaşi zi a sosit din R.P. Chineză, Wu-Sha-lang, membru în Comitetul Executiv al Federaţiei Sindicatelor din întreaga China.

La sosire, oaspeţii au fost întîmpinaţi de numeroşi oameni ai muncii şi activişti de răspundere ai Consiliului Central al Sindicatelor, în frunte cu tov. Stelian Moraru, preşedintele C.C.S.

Au fost de faţă reprezentanţi ai ambasadelor Uniunii Sovietice şi R.P. Chineze la Bucureşti.

Tot miercuri a sosit în Capitală delegaţia sindicatelor din R. P. Bulgaria, alcătuită din Stefan Nikolov Gabrovski, preşedintele Sindicatului muncitorilor din P.T.T. şi Paraschiva Stoianova Hachamova, muncitoare textilistă.

In Gara de Nord membrii delegaţiei bulgare au fost salutaţi de tov. Ioan Udrea, preşedintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din C.F.R. şi P.T.T.R., precum şi de activişti ai Consiliului Central al Sindicatelor.

Au asistat la sosire reprezentanţi ai Ambasadei R.P. Bulgaria.

In Capitală a sosit de asemenea o delegaţie de oameni ai muncii din Marea Britanie: Eduard Williams, sudor, Eduard Lloyd, miner, Ivor Davies, miner şi Sam Wagenheim, croitor.

Oamenii muncii englezi au fost întîmpinaţi la sosire de activişti de frunte ai mişcării sindicale din ţara noastră.

(Agerpres)

Miniaturi

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru **Isacov Svetislav**).

Sînt unii oameni care se dau în vînt după miniaturi. Unii pentru portrete în miniatură, sculpturi de fildeş lucrate cu măiestrie de vechi maeştri, sînt gata să facă orice sacrificii. Dar după toată aparenţa sînt amatori de miniatură nu numai în lucruri de artă ci şi... în natură.

Cel mai mare amator de miniatură naturală trebuie să fie Institutul Agronomic Timişoara, care a trimis pentru însămînţări gospodăriei sale anexe din comuna Ciocova—gospodărie la care fac practică studenţii anului I, cartofi... în miniatură. N-aţi mai auzit de aşa ceva? Nici ei, dar să vedeţi că Institutul Agronomic socoteşte că pentru practică şi experienţă este destul să pună în pămînt cartofi de mărimea alunelor pentru ca să obţină o recoltă demnă de numele Institutului. Şi apoi să vedeţi: Ca să nu fie şi recolta în miniatură deoarece cartofii nu sînt numai cît alunele dar sînt şi stricaţi pe jumătate — s-au gîndit ca o parte să-i planteze în cuiburi aşezate în pătrat. Poate aşa cîte 10—20 la un loc cartofii în miniatură vor da recolte gigantice. Credeţi că asistenţii şi studenţii nu-şi dau seama că rezultatele vor fi în miniatură? Ba da, dar de ce să se deranjeze cu sezisări? Mai bine să tacă şi să aştepte.

...Oare nu cumva şi cunoştinţele lor sînt tot în miniatură?

Hotărîrea sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Cu privire la alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea din 27 aprilie a sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la alegerea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărăşte:

Să aleagă Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. în următoarea componenţă:

Preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. — **Voroşilov Kliment Efremovici** — deputat din partea circumscripţiei Kirov, oraşul Leningrad.

Vicepreşedinţi ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

Tarasov Mihail Petrovici — deputat din partea circumscripţiei Ufa, R.S.F.S.R.

Korotcenko Demian Sergheevici — deputat din partea circumscripţiei Dnepropetrovsk, R.S.S. Ucraineană.

Kozlov Vasili Ivanovici — deputat din partea circumscripţiei Sluţk, R.S.S. Bielorusă.

Raşidov Şarav Raşidovici — deputat din partea circumscripţiei săteşti Samarkand R.S.S. Uzbecă.

Undasînov Nurtas Dandibaevici — deputat din partea circumscripţiei săteşti Petropavlovsk, R.S.S. Kazahă.

Ciubinidze Miron Dmitrievici — deputat din partea circumscripţiei „Cei 26 de comisari" din Tbilisi, R.S.S. Gruzină.

Ibraghimov Mirza Ajdar Ogli — deputat din partea circumscripţiei Nuha, R.S.S. Azerbaidjană.

Paletkis Iustas Ignovici — deputat din partea circumscripţiei Ionisk, R.S.S. Lituaniană.

Kodiţa Ivan Sergheevici — deputat din partea circumscripţiei Edineţ, R.S.S. Moldovenească.

Ozolin Karl Martinovici — deputat din partea circumscripţiei Ekabpils, R.S.S. Letonă.

Kulatov Turabai — deputat din partea circumscripţiei Prjevalsk, R.S.S. Kirghiză.

Dodhudoev Nazarşo — deputat din partea circumscripţiei Koktaş, R.S.S. Tadjică.

Aruşanian Şmavon Mnasovici — deputat din partea circumscripţiei Erevan-Molotov, R.S.S. Armeană.

Sariev Akmamed — deputat din partea circumscripţiei Kaganovici, R.S.S. Turkmenă.

Iakobson August Mihkelevici — deputat din partea circumscripţiei Haapsalu — R.S.S. Estonă.

Kuusinen Otto Wilhelmovici — deputat din partea circumscripţiei Kurkiok, R.S.S. Carelo-Fină.

Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. — **Pegov Nikolai Mihailovici**— deputat din partea circumscripţiei Kungur din regiunea Molotov, R.S.F.S.R.

Membri ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

Andreev Andrei Andreevici — deputat din partea circumscripţiei Tula-Riazan, R.S.F.S.R.

Arhipova Taisia Ivanovna — deputat din partea circumscripţiei Dmitriev, regiunea Kursk, R.S.F.S.R.

Balakina Varvara Semenovna — deputat din partea circumscripţiei Petrograd, oraşul Leningrad.

Boianova Vera Rincinovna — deputat din partea circumscripţiei Barguzin, R.A.S.S. Buriat-Mongolă.

Budionnîi Semion Mihailovici — deputat din partea circumscripţiei Şepetovka, regiunea Hmelniţki, R.S.S. Ucraineană.

Danîialov Abdurahman Danialovici — deputat din partea circumscripţiei Mahacikala, R.A.S.S. Daghestană.

Kapitonov Ivan Vasilievici — deputat din partea circumscripţiei Krasnaia Presnia, oraşul Moscova.

Kiricenko Alexei Illarionovici — deputat din partea circumscripţiei Kiev-Lenin, regiunea Kiev, R.S.S. Ucraineană.

Kozlov Frol Romanovici — deputat din partea circumscripţiei Smolnîi, oraşul Leningrad.

Muratov Zinniat Ibetovici — deputat din partea circumscripţiei săteşti Kazan, R.A.S.S. Tatară.

Nuriev Zia Nurievici — deputat din partea circumscripţiei Meleuz, R.A.S.S. Başkiră.

Pankratova Anna Mihailovna — deputat din partea circumscripţiei orăşeneşti Gomel, R.S.S. Bielorusă.

Ponomarenko Panteleimon Kondratievici — deputat din partea circumscripţiei orăşeneşti Alma-Ata, R.S.S. Kazahă.

Hruşciov Nikita Sergheevici — deputat din partea circumscripţiei Kalinin, oraşul Moscova.

Şvernik Nikolai Mihailovici — deputat din partea circumscripţiei Sverdlov, R.S.F.S.R.

Preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROŞILOV
Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Moscova, Kremlin 27 aprilie 1954.

Hotărîrea sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Cu privire la formarea Guvernului U. R. S. S. — Consiliul de Miniştri al U. R. S. S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea cu privire la formarea Guvernului U.R.S.S. — Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., adoptată la 27 aprilie de sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste **hotărăşte**:

Să formeze Guvernul U.R.S.S. — Consiliul de Miniştri al U.R.S.S., în următoarea componenţă:

Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. — **Malenkov Gheorghi Maximilianovici.**

Prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. — **Molotov Viaceslav Mihailovici.**

Prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Apărării al U.R.S.S. — Mareşal al Uniunii Sovietice, **Bulganin Nikolai Alexandrovici.**

Prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. — **Kaganovici Lazar Moiseevici.**

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Comerţului al U.R.S.S. — **Mikoian Anastas Ivanovici.**

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi Preşedinte al Comitetului de Stat al Planificării de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. — **Saburov Maxim Zaharovici.**

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. — **Pervuhin Mihail Gheorghievici.**

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. — **Tevosian Ivan Fedorovici.**

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Construcţiilor de maşini mijlocii al U.R.S.S. — **Malîşev Viaceslav Alexandrovici.**

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. — **Kosîghin Alexei Nikolaevici.**

Ministru al Industriei de avioane al U.R.S.S. — **Dementiev Petr Vasilievici.**

Ministru al Construcţiei de automobile, tractoare şi maşini agricole al U.R.S.S. — **Akopov Stepan Akopovici.**

Ministru al Transportului auto şi al şoselelor al U.R.S.S. — **Lihacev Ivan Alexeevici.**

Ministru al Industriei hîrtiei şi de prelucrare a lemnului al U.R.S.S. — **Varaksin Fedor Dmitrievici.**

Ministru al Comerţului exterior al U.R.S.S. — **Kabanov Ivan Grigorievici.**

Ministru al Afacerilor Interne al U.R.S.S. — **Kruglov Serghei Nikiforovici**

Ministru al Invăţămîntului superior al U.R.S.S. — **Eliutin Viaceslav Petrovici.**

Ministru al Geologiei şi al protecţiei subsolului al U.R.S.S. — **Antropov Piotr Iakovlevici**

Ministru al Controlului de Stat al U.R.S.S. — **Javoronkov Vasili Gavrilovici.**

Ministru al Colectărilor al U.R.S.S. — **Kornieţ Leonid Romanovici.**

Ministru al Ocrotirii Sănătăţii al U.R.S.S. — **Kovrighina Maria Dmitrievna.**

Ministru al Culturii al U.R.S.S. — **Alexandrov Gheorghi Fedorovici.**

Ministru al Industriei Forestiere al U.R.S.S. — **Orlov Gheorghi Mihailovici.**

Ministru al Construcţiei de maşini şi aparate al U.R.S.S. — **Parşin Petr Ivanovici.**

Ministru al Flotei Maritime şi Fluviale al U.R.S.S. **Şaşcov Zosima Alexeevici**

Ministru al Industriei petrolului al U.R.S.S. — **Baibakov Nikolai Konstantinovici.**

Ministru al Industriei Apărării al U.R.S.S. — **Ustinov Dmitri Fedorovici.**

Ministru al Industriei produselor de carne şi produselor lactate al U.R.S.S. — **Antonov Serghei Fedorovici.**

Ministru al Industriei mărfurilor alimentare al U.R.S.S. — **Zotov Vasili Petrovici.**

Ministru al Industriei materialelor de construcţii al U.R.S.S. — **Iudin Pavel Alexandrovici.**

Ministru al Mărfurilor industriale de larg consum al U.R.S.S. — **Rîjov Nikita Semenovici.**

Ministru al Căilor de Comunicaţie al U.R.S.S. — **Beşcev Boris Pavlovici.**

Ministru al Industriei radiotehnice al U.R.S.S. — **Kalmîkov Valeri Dmitrievici.**

Ministru al Industriei Peştelui al U.R.S.S. — **Işkov Alexandr Akimovici.**

Ministru al Telecomunicaţiilor al U.R.S.S. — **Psurţev Nikolai Demianovici.**

Ministru al Agriculturii al U.R.S.S. — **Benediktov Ivan Alexandrovici.**

Ministru al Sovhozurilor al U.R.S.S. — **Kozlov Alexei Ivanovici.**

Ministru al Construcţiei de maşini-unelte şi scule al U.R.S.S. **Kostousov Anatoli Ivanovici**

Ministru al Construcţiei de maşini de construcţie şi maşini rutiere al U.R.S.S. — **Novoselov Efim Stepanovici.**

Ministru al Construcţiilor al U.R.S.S. — **Digai Nikolai Alexandrovici.**

Ministru al Construcţiei de întreprinderi ale industriei metalurgice şi chimice al U.R.S.S. — **Raizer David Iakovlevici.**

Ministru al Industriei de Construcţii Navale al U.R.S.S — **Nosenko Ivan Isidorovici.**

Ministru al Construcţiei de Maşini de Transport al U.R.S.S. — **Stepanov Serghei Alexandrovici.**

Ministru al Construcţiei de Maşini Grele al U.R.S.S. — **Kazakov Nikolai Stepanovici.**

Ministru al Industriei Cărbunelui al U.R.S.S — **Zasiadko Alexandr Fedorovici.**

Ministru al Finanţelor al U.R.S.S. — **Zverev Arseni Grigorievici.**

Ministru al Industriei Chimice al U.R.S.S. — **Tihomirov Serghei Mihailovici.**

Ministru al Metalurgiei Neferoase al U.R.S.S. — **Lomako Petr Fadeevici.**

Ministru al Siderurgiei al U.R.S.S. — **Kuzmin Anatoli Nikolaevici.**

Ministru al Centralelor Electrice al U.R.S.S. — **Pavlenko Alexei Sergheevici.**

Ministru al Industriei Electrotehnice al U.R.S.S. — **Skidanenko Ivan Timofeevici.**

Ministru al Justiţiei al U.R.S.S. — **Gorşenin Konstantin Petrovici.**

Preşedinte al Comitetului de Stat al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. pentru problemele construcţiei — **Sokolov Konstantin Mihailovici.**

Preşedinte al Comitetului de Stat al Securităţii de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. — **Serov Ivan Alexandrovici.**

Preşedinte al Consiliului de conducere al Băncii de Stat a U.R.S.S. — **Popov Vasili Fedorovici.**

Preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROŞILOV
Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Moscova, Kremlin 27 aprilie 1954.

Jurnal artistic

„Maeştrii baletului rus"

Baletul rus care se bucura încă din secolul trecut de aprecierea publicului mondial, a cunoscut în anii puterii sovietice o largă şi puternică dezvoltare atît din punctul de vedere al tematicii cît şi al ţinutei sale artistice, atingînd culmile cele mai înalte ale artei coreografice contemporane. De marele drum pe care l-a străbătut baletul sovietic, ducînd înainte tradiţiile baletului clasic rus, îţi dai lesne seama vizionînd filmul „Maeştrii baletului rus" care rulează acum în Capitala ţării noastre.

Despre balerinii sovietici nu se poate vorbi numai ca despre nişte dansatori desăvîrşiţi care stăpînesc pe de-a-ntregul tehnica dansului, ci şi ca despre neîntrecuţi actori care îmbină armonios graţia şi supleţea cu puternica trăire interioară a rolului.

Iat-o pe cunoscuta balerină sovietică Galina Ulanova dînd viaţă pe scenă Odettei din baletul „Lacul lebedelor" de Ceaikovschi. Mişcările-i line, pline de graţie, paşii care abea ating pămîntul dîndu-ţi impresia că pluteşte, dezvăluie de la început trăsăturile care o caracterizează pe frumoasa Odetta — fată gingaşă şi suplă — pe care vrăjitorul a transformat-o într-o lebădă albă. Dansul Ulanovei te face să urmăreşti mai departe întreaga gamă de gînduri şi sentimente ale acestei fete, nemărginita ei suferinţă în faţa iubitului, alături de care poate fi doar atîta timp cît este liberă de vrajă. Ulanova te uimeşte nu numai cu perfecţiunea tehnicii sale ci mai ales pentru că dansul ei vorbeşte într-un limbaj viu sufletului spectatorului, iar mişcările îi sînt subordonate dezvăluirii stărilor sufleteşti ale personajului, conţinutului de idei al operei.

Resursele creatoare deosebite ale Galinei Ulanova se manifestă şi în baletul „Fîntîna din Bahcisarai" unde balerina are de realizat un personaj mai complex, în rolul tinerei poloneze Maria. Cît e de fericită în casa tatălui ei, cneazul Potoţki! Maria dansează prin grădină cu pas uşor, plin de vioiciune, aşa cum îi e inima. Iubeşte doar. Fericirea eroinei e de scurtă durată însă. Iubitul îi este omorît, casa distrusă, iar ea adusă prizonieră hanului tătar Ghirei. Dansul Galinei Ulanova exprimă acum deznădejdea Mariei. In zadar hanul se închină în faţa frumuseţii şi gingăşiei ei. Maria trăieşte acum doar cu amintirea cîntecului pe care i l-a cîntat iubitul, cînd s-au văzut ultima oară. Expresivitatea dansului Ulanovei atinge culmea în scena finală a baletului, cînd cade omorîtă de Zarema, geloasa iubită a hanului. Mişcările ei aici îţi sugerează întreaga gamă de sentimente pe care le-a adus moartea, nenorocitei Maria: surprinderea, durerea, dar şi seninătatea acestei clipe care o face să scape de dureri şi înjosiri.

Asemenea Ulanovei, creaţii deosebite realizează în baletele „Lacul lebedelor", „Fîntîna din Bahcisarai" şi „Flăcările Parisului" şi cunoscuţii maeştrii ai baletului sovietic D. Dudinskaia (Lebăda neagră), Konstantin Sergheev (prinţul din „Lacul lebedelor"), V. Ciabukiani (Filip din „Flăcările Parisului") şi alţii.

In film se evidenţiază numeroşi tineri solişti de balet. Printre aceştia se numără şi interpreta Zaremei din „Fîntîna din Bahcisarai" — Maia Pliseţkaia. Inzestrată cu un talent deosebit, tînăra balerină evocă prin mişcări pline de siguranţă femeia pătimaşă care este capabilă să sacrifice totul pentru dragostea ei. Plină de supunere, felină şi mlădioasă se apropie Zarema de bărbatul iubit. Cînd acesta o respinge însă, dansul ei reflectă dezlănţuirea întregului temperament pătimaş care o caracterizează. Cu totul alta devine Zarema atunci cînd se furişează în camera Mariei. Ea se tîrăşte la picioarele rivalei, îi cade în genunchi, o imploră, cerşeşte mila acesteia, iar atunci cînd crede că a fost înşelată se repede şi înfige pumnalul în presupusa-i rivală.

O caracteristică a artei coreografice sovietice o constituie folosirea largă a ansamblului de balet în desfăşurarea acţiunii ca şi pentru sublinierea ideilor, crearea cadrului, a atmosferii în care se desfăşoară acţiunea.

O scenă din film

Corpul de balet nu este o masă amorfă care execută maşinal mişcări întîmplătoare ci un grup de dansatori compact, perfect omogen, din care parcă sînt desprinşi soliştii. Mişcările fiecărui dansator în parte sînt desăvîrşite; ele par a izvorî din adîncul melodiilor fiind o ilustrare şi întregire a imaginilor muzicale.

Acest lucru se vădeşte deosebit de distinct în fragmentul din baletul „Flăcările Parisului" al compozitorului sovietic B. Asafiev care evocă revoluţia burgheză din Franţa de la 1789. Aici desfăşurarea conflictului reiese din felul în care întregul corp de balet se mişcă, acţionează. Momentul în care masele răsculate năvălesc în palatul regal, de pildă, îl face pe spectator să înţeleagă mai bine evenimentele şi epoca respectivă. Tot în acest balet, cele cîteva dansuri populare din diferite regiuni ale Franţei aduc o contribuţie preţioasă la desfăşurarea întregii acţiuni a baletului.

Lărgind cadrul scenic, realizatorii filmului (regia G. Rappaport, operator Serghei Ivanov) au dat prin peisagiile pe care le-au introdus de-a lungul filmului o atmosferă pitorească, plină de farmec. Lacul pe care plutesc lebedele, răsăritul soarelui sau stînca de pe care se prăbuşeşte vrăjitorul în apă (Lacul lebedelor) grădina cneazului (Fîntîna din Bahcisarai) sînt doar cîteva din peisagiile care ajută la întregirea intensităţii dramatice a filmului.

Un mare merit îi revine operatorului care a prins în prim plan figuri deosebit de expresive, menite să fixeze în atenţia spectatorului stările sufleteşti ale eroilor. Astfel figura hanului Ghirei, asupra căreia aparatul cinematografic se opreşte mai mult, dezvăluie întreaga frămîntare sufletească a hanului pentru pierderea Mariei.

Tot prin acest procedeu îţi rămîn de neuitat multe figuri de răsculaţi din „Flăcările Parisului" pe care operatorul le-a apropiat de spectator, punîndu-le în umbră sau lumină, ajutînd astfel efectiv la înţelegerea mai adîncă a subiectului.

Filmul „Maeştrii baletului rus" constituie un eveniment artistic deosebit de însemnat oferind maselor largi de spectatori încă un prilej de a cunoaşte pe neîntrecuţii artişti sovietici, de a-i preţui odată mai mult pentru înaltele lor calităţi.

ADA SIMIONESCU

Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe

Ședința din 27 aprilie

GENEVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: **La 27 aprilie a avut loc cea de a doua ședință a conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, sub președinția lui V. M. Molotov.**

Miniștrii au trecut la examinarea primului punct de pe ordinea de zi — problema coreeană.

Reflectînd starea de spirit a opiniei publice iubitoare de pace, interesată în succesul conferinței de la Geneva, o serie de ziare își exprimă satisfacția în legătură cu faptul că conferința a trecut neîntîrziat la munca practică și că încercările de a împiedica acest lucru prin provocarea de neînțelegeri asupra chestiunilor de ordin procedural și organizatoric au dat greș. Astfel, de pildă, ziarul „Gazette de Lausanne", referindu-se la acordul în chestiunea prezidării ședințelor conferinței, realizat datorită inițiativei delegației U.R.S.S., scrie că acesta este „un început bun al conferinței diplomatice de la Geneva în ciuda pronosticurilor pesimiste".

O sarcină a conferinței de la Geneva, așa cum a fost ea definită la conferința celor patru miniștri de la Berlin, este reglementarea pașnică a problemei coreene. Conferința trebuie să găsească calea spre unificarea națională a Coreei pe baze democratice. Evident că aceasta nu intră în calculele guvernului sud-coreean și ale conducătorilor lui.

După cum se știe, perioada de pregătire a conferinței de la Geneva a fost marcată prin manevre provocatoare ale anumitor cercuri agresive. La Seul s-au făcut și se fac auzite îndemnuri la reluarea operațiunilor militare în Coreea și se face propagandă în favoarea unui marș spre nord pînă la fluviul Yalu. Guvernul de la Seul a condiționat participarea sa la conferința de la Geneva de obținerea „promisiunii solemne" a S.U.A. cu privire la sporirea ajutorului militar acordat Coreei de sud. Incercînd să dea impresia că S.U.A. caută să înduplece guvernul de la Seul să-și trimită reprezentanți la Geneva, Dulles într-o scrisoare adresată lui Li Sîn Man la 17 martie a promis să sprijine poziția lui, dacă la conferința de la Geneva nu se va obține nici un succes în decurs de trei luni. Cît despre Li Sîn Man, el a declarat cu nerușinare că reprezentanții guvernului său merg la Geneva numai pentru a „demonstra inutilitatea tratativelor".

Toată această agitație provocatoare, care a precedat conferința de la Geneva, a arătat că reprezentanții regimului sud-coreean au venit la conferința de la Geneva cu singurul scop de a împiedica realizarea unui acord cu privire la unificarea Coreei pe cale pașnică. Ministrul sud-coreean al afacerilor externe, Bion Ion Te, care în ședința din 27 aprilie a luat primul cuvîntul în cadrul dezbaterilor în problema coreeană, nu a făcut decît să confirme toate acestea. In discursul său, reprezentantul sud-coreean a făcut un istoric din ultimii ani al evenimentelor din Coreea. Acest „istoric", făcut în spiritul propagandei americano-lisînmaniste, a constituit o denaturare vădită a faptelor. El a încercat să absolve guvernul sud-coreean și Statele Unite de răspunderea pentru scindarea Coreei și pentru agresiunea americană, și a repetat calomniile răsuflate la adresa Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze și a forțelor democratice ale poporului coreean. El s-a pronunțat împotriva retragerii de pe teritoriul Coreei a trupelor americane pe ale căror baionete se sprijină regimul lisînmanist. După cum era de așteptat, el nu a făcut nici un fel de propuneri de natură a contribui într-o oarecare măsură la rezolvarea pașnică a problemei coreene pe baze democratice.

Președintele a dat apoi cuvîntul ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir, care a făcut o declarație în problema coreeană și a făcut propuneri concrete îndreptate spre restabilirea unității naționale a Coreei și ținerea de alegeri libere pe întreaga Coree.

Apoi s-a dat cuvîntul reprezentantului Columbiei. Acesta a declarat că, după părerea delegației Columbiei, conferința de la Geneva trebuie să aibă ca scop realizarea unui acord cu privire la crearea pe cale pașnică a unei Coree unite și independente, pe baze democratice. Cînd însă reprezentantul Columbiei a trecut la enumerarea mijloacelor prin care poate fi atins acest scop, el nu a făcut nici un fel de propuneri în afară de relevarea necesității de a se organiza în întreaga Coree alegeri sub controlul „Comisiei O.N.U. pentru Coreea", potrivit recomandării cuprinse în rezoluțiile Adunării Generale care, după cum se știe, au fost impuse de majoritatea docilă dictatului S.U.A. din O.N.U. Reprezentantul Columbiei a trecut sub tăcere faptul că rezoluțiile amintite ale Adunării Generale au fost la vremea lor condamnate cu hotărîre de întreaga opinie publică democratică din Coreea, deoarece alegerile, desfășurate sub un control străin și în condițiile prezenței pe teritoriul coreean a unor trupe străine, nu pot constitui un mijloc pentru exprimarea cu adevărat liberă a voinței poporului.

După discursul reprezentantului Columbiei, V. M. Molotov, care a prezidat ședința, a anunțat că pe lista celor ce s-au înscris la cuvînt figurează numai reprezentantul S.U.A., care însă și-a exprimat dorința de a-și amîna discursul pentru ședința următoare.

Din acest motiv, Molotov a propus ca ședința din 27 aprilie să fie ridicată și să se continue discutarea problemei Coreei în ședința următoare.

Această propunere nu a întîmpinat obiecțiuni. Miniștrii afacerilor externe se vor întruni în următoarea ședință la 28 aprilie.

Ședința din 28 aprilie

GENEVA 28 (Agerpres).

La 28 aprilie a avut loc cea de a treia ședință a Conferinței miniștrilor afacerilor externe de la Geneva.

Ședința a fost prezidată de ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, A. Eden. Secretarul Departamentului de stat american J. F. Dulles, care a luat primul cuvîntul, a căutat să prezinte într-o formă denaturată istoricul problemei coreene. Dulles a respins propunerile delegației R.P.D. Coreene în problema unificării pașnice a Coreei și a organizării de alegeri libere pe întreaga Coree. El a declarat că propunerile delegației R.P.D. Coreene care prevăd retragerea în termen de șase luni a tuturor trupelor străine de pe teritoriul Coreei sînt inacceptabile pentru delegația americană.

In continuare Dulles a încercat să dovedească că un program efectiv de unificare a Coreei este cuprins în rezoluția din 7 noiembrie 1950 a Organizației Națiunilor Unite, care după cum se știe a fost adoptată sub presiunea delegației americane.

Această hotărîre nu prevede retragerea trupelor americane din Coreea de sud și presupune extinderea regimului lui Li Sîn Man în Coreea de nord.

A luat apoi cuvîntul ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze, Ciu En-Lai. Cuvîntarea sa a fost ascultată cu mare atenție de către delegații la conferință. Ciu En-Lai a reconstituit adevărul istoric în problema coreeană și a reamintit cine este adevăratul agresor în războiul din Coreea. El a arătat totodată care sînt căile pentru rezolvarea justă a problemei coreene. Unificarea Coreei — a spus Ciu En-Lai — trebuie realizată pe calea unor alegeri cu adevărat libere.

După ce a arătat că R.P. Chineză a fost recunoscută de 25 de țări cu o populație totală de un miliard de oameni, Ciu En-Lai a declarat că un grup de țări în frunte cu S.U.A. se opun cu încăpățînare recunoașterii R.P. Chineze. Pînă în prezent, a spus în continuare ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze, Statele Unite încearcă să prezinte clica gomindanistă în diferite conferințe internaționale ca reprezentant al poporului chinez. Aceasta împiedică reglementarea și înțelegerea în problemele internaționale. Conferința de la Geneva trebuie să pună capăt acestei situații.

Guvernul R.P. Chineze, a subliniat Ciu En-Lai, va lupta cu hotărîre și de acum înainte pentru apărarea păcii.

După cuvîntarea șefului delegației R.P. Chineze ședința a luat sfîrșit.

Următoarea ședință va avea loc la 29 aprilie orele 15 (ora locală) sub președinția ministrului afacerilor externe al Tailandei.

O nouă întrevedere între V. M. Molotov și G. Bidault

GENEVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 aprilie, orele 11, la sediul delegației Uniunii Sovietice a avut loc cea de a doua întrevedere între V. M. Molotov și G. Bidault. S-a continuat schimbul de păreri în legătură cu organizarea dezbaterilor asupra problemei Indochineze.

La convorbirea care a avut loc în ajun, G. Bidault a enumerat printre participanții la discutarea problemei indochineze în cadrul conferinței de la Geneva, în afară de cele cinci mari puteri, cele trei state asociate (Vietnamul lui Bao Dai, Laos și Cambodgia). V. M. Molotov nu a avut obiecțiuni în legătură cu aceasta, dar a subliniat că printre participanții la conferință, după cum este și firesc, trebuie să se afle și reprezentanții celeilalte părți, adică ai R.D. Vietnam. In legătură cu aceasta, G. Bidault nu a exprimat un punct de vedere precis. S-a căzut de acord să se continuie schimbul de vederi.

In cadrul întrevederii din 28 aprilie, ministrul de externe francez a fost de părere că înainte de a se cădea de acord asupra participanților la discuțiile asupra problemei indochineze, ar trebui să se rezolve mai întîi problema evacuării răniților de la Dien Bien Fu.

V. M. Molotov a răspuns că delegația sovietică împărtășește părerea, ca problema răniților de la Dien Bien Fu să fie rezolvată neîntîrziat și că în scopul rezolvării cît mai grabnice a problemei susmenționate, reprezentanții celor două părți interesate să se întîlnească de îndată și dacă este necesar, chiar la Geneva.

Molotov a subliniat că în comunicatul conferinței de la Berlin nu sînt specificate nici un fel de condiții preliminare, pentru stabilirea participanților la conferința de la Geneva. In acest comunicat este menționat numai că pe lîngă cele cinci mari puteri, la conferința asupra problemei indochineze trebuie să participe și alte state interesate, printre care se află desigur, R.D. Vietnam. G. Bidault a declarat că se va consulta asupra acestei probleme.

Prima conferință de presă a delegației R. P. Chineze

GENEVA 28 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 28 aprilie, ora 17,30, în fostul palat al Ligii Națiunilor de la Geneva, delegația R. P. Chineze la conferința de la Geneva a convocat prima sa conferință de presă.

Huan Hua, purtătorul de cuvînt al delegației, a vorbit ziariștilor despre desfășurarea ședinței din 28 aprilie. El s-a ocupat pe larg de declarația ministrului de externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir, și de propunerile făcute de acesta pentru restabilirea unității naționale a Coreei și ținerea unor alegeri libere pe întreaga Coree. La conferința de presă au participat peste 100 de gazetari.

Huan Hua a răspuns de asemenea întrebărilor puse de ziariști.

Prima conferință de presă a delegației R. P. D. Coreene

GENEVA 28 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 28 aprilie, ora 17,50, delegația R.P.D. Coreeană, la conferința de la Geneva a ținut prima sa conferință de presă.

Kim Min Ku, purtătorul de cuvînt al delegației, a expus ziariștilor propunerile cu privire la restabilirea unității naționale a Coreei și la ținerea de alegeri libere pe întreaga Coree, făcute în ședința din 27 aprilie de Nam Ir, ministrul de externe al R.P.D. Coreene. Propunerile reprezentantului R.P.D. Coreene au stîrnit un viu interes în rîndurile ziariștilor. Purtătorul de cuvînt al delegației R.P.D. Coreene a răspuns la întrebările puse de ziariști.

Declarația lui Nam Ir

GENEVA 28 (Agerpres). — TASS transmite textul declarației făcută la 27 aprilie la conferința de la Geneva de ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir.

„Domnule președinte!

Domnilor miniștri!

Actuala conferință de la Geneva, la care se discută problema coreeană, atrage asupra ei atenția generală. Poporul coreean acordă o deosebită importanță acestei conferințe și își exprimă speranța că ea va contribui la rezolvarea pașnică a problemei coreene.

Nu încape îndoială că reglementarea pașnică a problemei coreene are o mare însemnătate nu numai pentru Coreea, ci și pentru cauza generală a asigurării păcii și securității în Extremul Orient și a slăbirii încordării în relațiile internaționale.

In rezolvarea problemei coreene, sarcina principală o constituie unificarea națională a Coreei, crearea pe cale pașnică a unui stat coreean unit, independent, democrat.

De aceea, poporul coreean așteaptă ca conferința de la Geneva să elaboreze și să adopte hotărîri care ar putea contribui la trecerea de la armistițiu la o pace trainică și la unificarea pașnică a Coreei pe baze democratice.

După cum se știe, Coreea are o istorie multiseculară de stat suveran independent. Apărîndu-și independența națională, poporul coreean iubitor de libertate a respins în repetate rînduri agresiunea străină. Peste 40 de ani poporul coreean nu a încetat lupta sa curajoasă împotriva cotropitorilor japonezi, pentru eliberarea națională și restabilirea drepturilor suverane ale statului său.

Este de asemenea îndeobște cunoscut faptul ca victoria repurtată în 1945 asupra Japoniei, victorie în care Armata Sovietică a avut un rol hotărîtor, a adus poporului coreean eliberarea de sub jugul colonial al imperialismului japonez. După eliberare, poporul coreean a luat puterea în mîinile sale și a trecut la construirea unui stat național, independent, democrat. Pe întregul teritoriu al Coreei au fost create de populația însăși comitete populare, care reprezentau organele locale ale puterii democratice.

Dar comitetele populare au funcționat normal și au înfăptuit transformări democratice numai în Coreea de nord unde se aflau trupe sovietice. In Coreea de sud însă, ocupată de trupele americane, comitetele populare au fost dizolvate cu forța, iar populația Coreei de sud a fost lipsită de drepturile și libertățile democratice elementare. Așadar, chiar din primele zile ale eliberării sale, Coreea a început să se dezvolte pe două căi diferite.

O etapă importantă în rezolvarea problemei coreene a fost conferința din decembrie 1945 de la Moscova a miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., S.U.A. și Angliei.

In hotărîrea adoptată de conferința de la Moscova în problema coreeană s-a arătat că „In scopul restabilirii Coreei ca stat independent, al creării condițiilor pentru dezvoltarea țării pe baze democratice și al lichidării cît mai grabnice a consecințelor nefaste ale îndelungatei dominații japoneze în Coreea se creează un **Guvern coreean democratic provizoriu**, care va lua toate măsurile necesare pentru dezvoltarea industriei, transporturilor și agriculturii Coreei și a culturii naționale a poporului coreean".

Dar acordul realizat la conferința de la Moscova cu privire la Coreea, acord care corespunde intereselor vitale ale poporului coreean, nu a fost aplicat din cauza refuzului guvernului S.U.A. de a-și îndeplini obligațiile decurgînd din acest acord.

In loc să contribuie la crearea unui guvern coreean democratic provizoriu, S.U.A. au adoptat cursul dezmembrării Coreei, iar în acest scop, încălcîndu-se acordul de la Moscova, au fost organizate în Coreea de sud la 10 Mai 1948, alegeri separate, care s-au desfășurat în condițiile unor represiuni polițienești. Chiar și Comisia provizorie O.N.U. pentru Coreea a fost nevoită să recunoască caracterul antipopular al acestor așa numite alegeri în Coreea de sud. In raportul oficial nr. 59 al acestei comisii cu privire la rezultatele supravegherii alegerilor se arăta: „...actualele alegeri nu au cuprins întreaga Coree și la ele nu au participat toate și nici măcar cea mai mare parte a partidelor politice și organizațiilor de masă existente. De aceea este lesne de înțeles că aceste alegeri nu sînt generale..." In continuare în raport se spune că „în unele locuri poliția se afla chiar în incinta secțiilor de vot".

Forțele democrate ale Coreei desfășurau pretutindeni lupta împotriva acestor alegeri separate, întrucît acestea duceau la dezmembrarea Coreei. Partidele politice și organizațiile de masă din Coreea de nord și de sud, de diferite concepții și convingeri politice, convocaseră în aprilie 1948 la Phenian o conferință unită a reprezentanților lor.

La această conferință s-a adoptat hotărîrea de a se boicota alegerile separate din Coreea de sud de la 10 mai 1948 și s-au elaborat măsuri concrete îndreptate spre realizarea unificării pașnice pe baze democratice a Coreei.

Bizuindu-se pe acordul cu privire la Coreea realizat la conferința de la Moscova a miniștrilor afacerilor externe, masele populare din Coreea de nord au înfăptuit în scurt timp transformări democratice fundamentale. A fost efectuată o reformă agrară, în urma căreia 727.522 de gospodării țărănești lipsite de pămînt sau cu pămînt puțin au primit fără plată peste 1 milion ha. de pămînt confiscat de la moșierii japonezi, de la elementele projaponeze și de la trădătorii de patrie.

După reforma agrară au fost naționalizate marile întreprinderi, transporturile, băncile și mijloacele de telecomunicație. Transformările democratice au contribuit la dezvoltarea în ritm rapid a economiei naționale a Coreei de nord. Ca urmare a îndeplinirii cu succes a planurilor economiei naționale, încă în anii 1947—1948, nivelul producției industriale a depășit nivelul anului 1944, iar în 1950, nivelul producției industriale a fost cu 51,4% mai mare decît în 1944. Au fost realizate succese importante și în domeniul agriculturii. Recolta globală de orez, care constituie principala cultură, a crescut în 1949 cu 148%, în comparație cu 1944.

Coreea de nord, care în trecut ducea o lipsă acută de alimente, a obținut într-un timp scurt mari succese în rezolvarea problemei alimentare. Bunăstarea maselor populare din Coreea de nord s-a îmbunătățit an de an iar șomajul a fost lichidat în întregime.

Mari succese au fost obținute în Coreea de nord și în ce privește dezvoltarea culturii naționale a poporului coreean. Inainte de eliberare, pe teritoriul Coreei de nord nu exista nici o singură școală superioară. Dar încă la începutul anului 1949 au fost create 15 instituții de învățămînt superior printre care Universitatea „Kim Ir Sen", unde studiau zeci de mii de tineri și tinere.

Năzuința neabătută a poporului coreean spre unificarea pașnică a Patriei pe baze democratice și-a găsit expresia în ținerea unor alegeri generale în august 1948, la care a participat atît populația din Coreea de nord, cît și populația din Coreea de sud. Ca urmare a ținerii acestor alegeri a fost creată Adunarea Populară Supremă, care constituie organul legislativ suprem al Republicii Populare Democrate Coreene și a fost format guvernul Republicii Populare Democrate Coreene.

In opoziție cu aceasta, sub protecția trupelor americane de ocupație în viața politică și economică a Coreei de sud au continuat ca și pînă atunci, să-și exercite dominația elemente antidemocratice, care în trecut colaboraseră cu imperialiștii japonezi. In Coreea de sud nu au fost înfăptuite nici un fel de transformări democratice și populația nu a primit drepturile elementare ale omului și nici libertățile democratice.

Reforma agrară ciuntită, efectuată în Coreea de sud, nu a ușurat cu nimic viața țăranilor. După această „reformă", pămîntul a rămas tot în mîinile moșierilor, iar țăranii continuă să sufere de pe urma lipsei de pămînt. Nu a fost ușurată cu nimic nici viața muncitorilor și funcționarilor din Coreea de sud, victime ale șomajului și ale exploatării crunte ale industriașilor.

In scopul lichidării dezmembrării Coreei și al realizării independenței țării, Republica Populară Democrată Coreeană a făcut de trei ori propuneri pentru unificarea pașnică a Coreei.

După cum se știe, prima propunere pentru unificarea pașnică a Coreei a fost făcută la 28 iunie 1949, în numele Frontului Patriotic Democratic Unit. C. C. al Frontului Patriotic Democratic Unit a lansat apoi un apel în care de asemenea formula propuneri pentru unificarea pașnică a Coreei.

A treia propunere, prezentată la 19 iunie 1950 de Adunarea Populară Supremă a R.P.D. Coreene, prevedea unificarea pașnică a țării prin contopirea Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene și a Adunării Naționale a Republicii Coreene într-un organ legislativ unic al întregii Coree.

Autoritățile din Coreea de sud au lăsat însă fără răspuns toate propunerile Coreei de nord pentru unificarea pașnică a țării, și la instigarea S.U.A., au căutat să impună cu forța regimul lor și Coreei de nord. In urma amestecului din afară a început un război greu și sîngeros, care a durat mai bine de trei ani și care a adus grele încercări și suferințe poporului coreean. Intreaga lume a fost martoră a metodelor barbare de ducere a războiului folosite de intervenționiștii americani împotriva Coreei de nord. Intreaga omenire progresistă și-a exprimat simpatia față de poporul coreean care a dus un război drept de eliberare. In Republica Populară Chineză s-a desfășurat o largă mișcare pentru acordarea de ajutor poporului coreean în lupta sa împotriva intervenției străine, care constituia o primejdie și pentru Republica Populară Chineză. In Coreea au plecat detașamente de voluntari chinezi care, fără a-și cruța viața, au ajutat poporul coreean în lupta sa dreaptă pentru libertate și independență. Ajutorul acordat de voluntarii chinezi poporului coreean a constituit o condiție din cele mai importante care a asigurat victoria asupra intervenționiștilor străini înarmați în Coreea. Incheierea armistițiului la 27 iulie 1953 și încetarea războiului din Coreea a deschis calea spre unificarea pașnică a Coreei pe baze democratice.

Se înțelege de la sine că înfăptuirea acestui scop este posibilă numai în cazul cînd cele două părți vor respecta cu strictețe prevederile acordului de armistițiu și vor năzui spre asigurarea unei situații pașnice trainice în Coreea. In Coreea de sud nu contenesc îndemnurile la reluarea operațiunilor militare. Autoritățile Coreei de sud măresc efectivele armatelor lor, Statele Unite ale Americii aduc în Coreea o mare cantitate de armament încălcînd acordul de armistițiu. In afară de aceasta, Statele Unite ale Americii au încheiat cu guvernul Coreei de sud așa-numitul tratat de „apărare mutuală", care prevede menținerea trupelor americane pe teritoriul Coreei de sud și luarea altor măsuri cu caracter militar.

In legătură cu aceasta nu trebuie neglijată problema prizonierilor de război.

In conformitate cu acordul de armistițiu din Coreea, toți prizonierii de război trebuie să se întoarcă în ținuturile natale și să ducă o viață pașnică. In ciuda acestui fapt, 48.000 de prizonieri de război ai părții noastre au fost reținuți în mod ilegal de comandamentul O.N.U. și înrolați în armata Republicii Coreene și a lui Cian Kai-și.

Toate acestea nu contribuie la reglementarea pașnică a problemei coreene.

Considerăm că ambele părți trebuie să ia măsuri pentru preîntîmpinarea reînceperii războiului în Coreea, precum și pentru reglementarea pașnică definitivă a problemei coreene.

Condiția cea mai importantă pentru a înfăptui unificarea pașnică a Coreei pe o bază democratică este retragerea trupelor străine din Coreea, întrucît prezența în țară a unor trupe străine duce la amestecul străin în treburile interne ale Coreei.

Delegația Republicii Populare Democrate Coreene consideră că toate trupele străine trebuie să fie retrase din Coreea în termen de șase luni. Noi insistăm ca cauza unificării Coreei pe cale pașnică, să fie lăsată pe seama coreenilor înșiși fără vreun amestec dinafară. Totodată, avem în vedere că între Coreea de nord și de sud trebuie să se ajungă la un acord privitor la desfășurarea unor alegeri pe întreaga Coree cu participarea liberă a întregului popor coreean.

Unificarea Coreei pe cale pașnică trebuie desăvîrșită prin crearea unui guvern democratic unic al întregii Coree, care să reprezinte întregul popor coreean. Un astfel de guvern poate fi format numai prin ținerea unor alegeri pe întreaga Coree, la care poporul coreean să-și manifeste în mod liber voința.

Considerăm că pentru discutarea și elaborarea unor măsuri concrete în vederea pregătirii și organizării unor alegeri democrate trebuie să se convoace o conferință comună a reprezentanților Coreei de nord și de sud care, după părerea noastră va trebui să formeze o comisie pe întreaga Coree. Această comisie ar trebui să ia de asemenea măsuri urgente, avînd drept scop apropierea economică și culturală între Coreea de nord și de sud.

Delegația Republicii Populare Democrate Coreene vă prezintă spre examinare următoarea propunere cu privire la reglementarea pașnică a problemei coreene:

Cu privire la restabilirea unității naționale a Coreei și la desfășurarea unor alegeri libere pe întreaga Coree

In vederea restabilirii cît mai grabnice a unității naționale a Coreei și a creării unui stat coreean unit, independent și democratic:

1. Să se recomande guvernelor Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Coreene:

a) să organizeze pe baza liberei manifestări a voinței populației din întreaga Coree alegeri pe întreaga Coree pentru Adunarea Națională, care va forma un guvern unic al Coreei;

b) pentru pregătirea și desfășurarea unor alegeri libere pe întreaga Coree pentru Adunarea Națională a Coreei și pentru înfăptuirea măsurilor urgente, avînd drept scop apropierea economică și culturală între Coreea de nord și de sud să constituie o comisie pe întreaga Coree alcătuită din reprezentanții Coreei de nord și de sud, aleși respectiv de Adunarea Populară Supremă a Republicii Populare Democrate Coreene și de Adunarea Națională a Republicii Coreene. In comisie trebuie să fie de asemenea incluși reprezentanți ai celor mai mari organizații democratice de masă din Coreea de nord și de sud;

c) să prevadă că una din sarcinile primordiale ale comisiei pe întreaga Coree, este elaborarea unui proiect de lege electorală pe întreaga Coree care să asigure un caracter cu adevărat democratic alegerilor în condiții de libertate, care să excludă amestecul străin și exercitarea de presiuni asupra alegătorilor din partea autorităților locale și a unor grupuri teroriste. Comisia trebuie să ia de asemenea măsurile necesare pentru a asigura populației Coreei libertatea întrunirilor și a presei, libertatea desemnării candidaților în organele legislative pentru toți cetățenii țării, indiferent de convingerile lor politice și religioase, de sex sau naționalitate;

d) pentru a contribui la restabilirea economiei Coreei, la ridicarea bunăstării materiale a poporului coreean, la menținerea și dezvoltarea culturii sale naționale, ceea ce constituie un pas important spre crearea condițiilor necesare înfăptuirii unificării naționale a Coreei, comisia pe întreaga Coree trebuie să ia de urgență măsuri pentru stabilirea și dezvoltarea unor relații economice și culturale între Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Coreeană: comerț, decontări financiare, transport, relații de frontieră, libertatea circulației populației și a corespondenței, relații culturale, științifice și altele.

2. Să se recunoască necesitatea ca toate forțele armate străine să fie retrase de pe teritoriul Coreei într-un termen de șase luni.

3. Să se recunoască necesitatea asigurării dezvoltării pașnice a Coreei de către statele respective, cele mai interesate în menținerea păcii în Extremul Orient și necesitatea creării în acest fel a condițiilor care să contribuie la rezolvarea grabnică a sarcinii unificării pașnice a Coreei într-un stat unit, independent, democratic.

Considerăm că aplicarea măsurilor prevăzute în propunerile noastre ar putea să asigure reglementarea pașnică a problemei coreene.

Reglementarea pașnică a problemei coreene va însemna totodată o contribuție la cauza asigurării păcii și securității în Extremul Orient și va contribui la micșorarea încordării în relațiile internaționale.

Opinia publică mondială salută conferința de la Geneva

Ziarul nord-coreean „Nodon Sinmun" publică un articol în care scrie că ținerea conferinței de la Geneva dovedește că este posibilă rezolvarea problemelor coreeană și indochineză pe calea tratativelor.

Dacă participanții la conferință, scrie ziarul, doresc în mod sincer să contribuie la destinderea încordării internaționale și să respecte interesele popoarelor din Asia, atunci aceste două probleme acute pot fi rezolvate pe o bază rațională.

„Problema coreeană, subliniază ziarul, trebuie soluționată potrivit dorinței poporului coreean. Pacea și unificarea trebuie restabilite în Coreea pe baze democratice. Aceasta este unica cale rezonabilă pentru rezolvarea problemei coreene".

Presa indoneziană își pune mari speranțe în conferința de la Geneva.

Ziarul „Harian Rakjat" scria în numărul din 26 aprilie: „Conferința de la Geneva va înscrie o pagină importantă în istoria mondială. Ea este o victorie a păcii".

Poporul ungar manifestă un viu interes față de conferința de la Geneva. Consiliul păcii din Ungaria a adresat un apel Comitetelor de luptă pentru pace din întreaga țară, invitîndu-le să urmărească informațiile publicate în presă și transmise prin radio, să organizeze întîlniri și dezbateri pentru a discuta problemele actuale ale politicii internaționale.

Ziarele din sectorul democratic al Berlinului salută convocarea conferinței de la Geneva, căreia îi consacră articole de fond și redacționale.

Ziarul „Tägliche Rundshau" scrie: Convocarea conferinței de la Geneva este o nouă dovadă a forței mișcării mondiale pentru pace. Ea a fost convocată în ciuda politicii obstrucționiste a puterilor occidentale, în special a S.U.A.

Marea și puternica Republică Populară Chineză va participa la această conferință pe picior de egalitate cu celelalte mari puteri. Participarea Chinei este o dovadă a faptului că ea a fost recunoscută drept mare putere chiar dacă Washingtonul încearcă să nesocotească acest lucru.

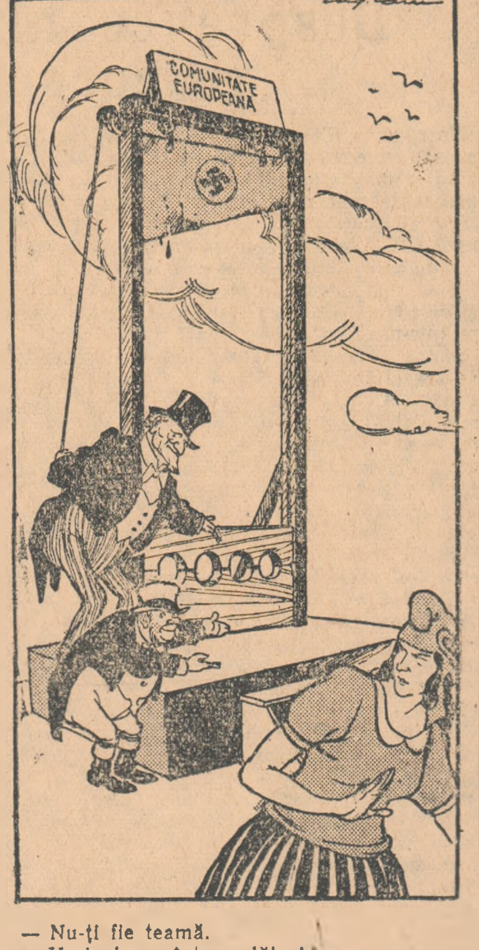
Ziarul „Junge Welt" scrie că orice acord realizat între marile puteri cu privire la pacea în Coreea și la terminarea războiului în Indochina va însemna o importantă contribuție la menținerea păcii în întreaga lume și va micșora încordarea în relațiile internaționale.

Noi, germanii, adaugă ziarul, ne punem mari speranțe în conferința de la Geneva, deoarece destinderea încordării internaționale va ajuta la soluționarea problemei germane și a problemei securității europene.

Ziarele britanice publică numeroase informații și corespondențe asupra primei ședințe a miniștrilor afacerilor externe de la Geneva. Ziarul „Daily Mail", referindu-se la problema Indochinei, care urmează să fie discutată în cadrul conferinței de la Geneva, arată pericolul pe care-l prezintă pentru pacea lumii o intervenție fățișă a puterilor occidentale în războiul din Indochina.

Ziarul „Neuer Vorwärts", care apare în Germania occidentală, publică un articol consacrat conferinței de la Geneva în care scrie printre altele: „Se prea poate ca la Washington să se considere convocarea conferinței de la Geneva ca o concesie făcută de Dulles colegilor săi britanici și francezi. Fapt este însă că popoarele din întreaga lume așteaptă cu mari speranțe rezultatele acestei conferințe. Aceste speranțe nu pot fi ignorate de nimeni".

Garanții imperialiste

— Nu-ți fie teamă.
— Vezi, doar sîntem alături!

Desen de EUG. TARU

Grevă generală de 24 ore în Franța

PARIS 28 (Agerpres). — Răspunzînd chemării Confederației Generale a Muncii din Franța, la 28 aprilie muncitorii francezi din întreaga țară au declarat o grevă generală de 24 de ore, în sprijinul revendicărilor lor cu privire la salarii.

Alături de muncitorii afiliați la Confederația Generală a Muncii și Confederația franceză a muncitorilor creștini, au mai participat la grevă și numeroși membri ai organizației Force Ouvrière, deși liderii de dreapta ai acestei organizații au refuzat să organizeze greva de 24 ore împreună cu celelalte centrale sindicale.

Potrivit relatărilor agenției France Presse, greva a afectat încă din noaptea de 27 spre 28 aprilie principalele mijloace de comunicație, cuprinzînd în special gările din Paris, Marsilia, Lyon, Bordeaux, Vierzon, Rennes, Toulouse, precum și cele din nordul Franței. Și-au încetat de asemenea activitatea muncitorii de la oficiile poștale din Strasbourg, Grenoble, Poitiers, Marsilia și alte orașe, de la societatea de transporturi aeriene Air France de la aeroportul Orly, precum și de la numeroase alte întreprinderi.

Scurte știri

● In cadrul unui discurs rostit la Bombay, primul ministru al Kașmirului, Bakshi Ghulam Mahommed a respins ideea unirii Kașmirului cu Pakistanul. El a declarat că „din punct de vedere constituțional, legal și moral, Kașmirul face parte integrantă din India".

● Primul ministru al Birmaniei, U Nu, a reafirmat poziția țării sale în ce privește zborul prin spațiul aerian al Birmaniei al avioanelor americane, care transportă trupe și muniții pentru trupele franceze din Indochina.

● Luînd cuvîntul la clubul presei americane din Londra, lordul Alexander, ministrul de război britanic, și-a exprimat speranța că „Marea Britanie va putea evita trimiterea de trupe terestre în Indochina". „Noi nu vrem să fim tîrîți într-o a doua Coree", a adăugat Alexander.

● La 25 aprilie a încetat din viață în vîrstă de 60 de ani Lidia Seifullina, cunoscută scriitoare sovietică.

● In urma refuzului unor partide de a participa la un guvern de coaliție sub conducerea lui Urha Kekkonnen, președintele Republicii finlandeze, Juho Paasikivi, a încredințat formarea noului guvern lui Ralf Toerngren, liderul partidului minorității suedeze din Finlanda.

● Intr-o rezoluție adoptată miercuri în unanimitate, comitetul executiv al partidului laburist își afirmă opoziția față de „ori ce măsură care ar angaja Anglia într-o acțiune militară pentru sprijinirea unei politici imperialiste în Indochina". Luînd totodată atitudine împotriva extinderii ostilităților în această parte a lumii, Comitetul executiv se pronunță în favoarea propunerilor premierului indian Nehru pentru reglementarea pașnică a războiului din Indochina, cerînd delegației britanice să asigure succesul lucrărilor conferinței de la Geneva. Observatorii politici subliniază că această rezoluție a fost adoptată în urma reacțiilor maselor largi ale partidului laburist.

Informații sportive

Ziarul „Drum nou" organ al Comitetului regional P.M.R. și al Sfatului popular regional — regiunea Stalin, în colaborare cu Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport al regiunii Stalin, organizează și în anul 1954, tradiționala întrecere sportivă Ediția III-a a Circuitului ciclist al regiunii Stalin „Cursa ziarului „Drum nou" în cinstea Zilei Victoriei.

Cursa ciclistă cuprinde un traseu de cca. 1.000 km. și se desfășoară pe teritoriul a patru regiuni: Stalin, Autonomă Maghiară, Cluj și Hunedoara.

Spectacole

JOI 29 APRILIE 1954

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu, Al. Sahia:** Povestea micului cocoșat; **Republica, București, Infrățirea între popoare:** Maeștrii baletului rus; **Maxim Gorki:** Pe malurile Volgăi de mijloc, Ceferiștii. Filme pentru cei mici (matineu); **Elena Pavel, 1 Mai:** Nicholas Nickleby; **Lumina, Olga Bancic:** O scrisoare pierdută; **Al. Popov:** Partizana; **Victoria:** Republica Populară Romînă, Marinică; **Gh. Doja:** Suspine pe stradă; **V. Roaită, T. Vladimirescu:** Un pichet în munți; **8 Martie:** Mizerabilii (seria I); **C. David:** Solii Teatrului Sovietic, Cîntece natale; **Cultural:** Prințesa trufașă; **Grivița:** Omul cu 1000 de fețe; **Flacăra:** Schubert; **Ilie Pintilie:** Aventură la castel; **8 Mai:** Insula misterelor; **Volga:** Nunta cu zestre; **Libertății:** Oameni curajoși; **N. Bălcescu:** Boier cu orice preț; **Rahova:** Documentul misterios; **Arta:** Spre cer; **Popular:** Corăbiile atacă fortărețele (seria a II-a).

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.